

LAP

MEDLEMSBLAD

Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere

ÅRGANG 18
SOMMER 2016

nr. 2

Tema: RETSPSYKIATRI

SE SIDE 28-32

Personlig beretning fra LAP-Landsmøde 2016

SE SIDE 14

LIGEMAND TIL LIGEMAND ER VEJEN FREM

Peer-Netværket Danmark
samlede 110 peer-støtte-
medarbejdere i Vejle

SE SIDE 20

Efterlyses: BEDRE FORHOLD PÅ BOSTEDER

Tekst: Forretningsudvalget - Hanne Wiingaard, Bettina Kræmer Mærsk, Hanne Skou Kadziola og udviklingskonsulent Karl Bach Jensen

”Psykisk syg begår drab på bosted!”

”Fem drab på fire år!”

Det har ikke skortet på avisoverskrifter efter den ulykkelige hændelse på Center Lindegården, hvor en medarbejder her i foråret mistede livet. Hændelsen er ikke bare ulykkelig for den dræbtes pårørende og kolleger, for drabsmanden og dennes pårørende, men også for udviklingen på hele psykiatriområdet. Hvor vi de senere år har oplevet en stigende opmærksomhed om psykiatribrugeres rettigheder og opbakning til vores krav om at minimere og på sigt helt bringe tvangen i psykiatrien til ophør, har forårets ulykkelige hændelse ført til, at diverse organisationer nærmest har stået i kø med forslag om øgede muligheder for at anvende tvang. Der slås til lyd for at ændre lovgivningen, så borgere, man mener ikke kan rummes i de eksisterende tilbud, skal kunne anbringes på en ny type institution, hvor psykiatrilovens regler for tvangsbehandling m.fl. former for tvang skal kunne bringes i anvendelse.

Danske Regioner foreslår i sit udspil, at en sådan institutionstype skal kunne oprettes og drives under Lov om Social Service. Serviceloven giver i forvejen mulighed for magtanvendelse og frihedsbegrænsninger over for bestemte grupper som kriminelle unge og anbringelsesdømte udviklingshæmmede, men tvangsbehandling med diverse former for psykofarmaka på ens bosted vil være et voldsomt tilbageskridt, som ikke bare LAP,

men også pårørendeorganisationer og faglige selskaber tog skarpt afstand fra ved en høring på Christiansborg den 7. juni. Udvidede muligheder for at anvende tvang vil efter vores opfattelse føre til flere sammenstød og mere vold, ligesom øget medicinering vil føre til flere dødsfald blandt psykiatribrugere, der i forvejen kan se frem til et ca. 20 år kortere liv end andre mennesker – noget der desværre meget sjældent når frem til avisoverskrifterne!

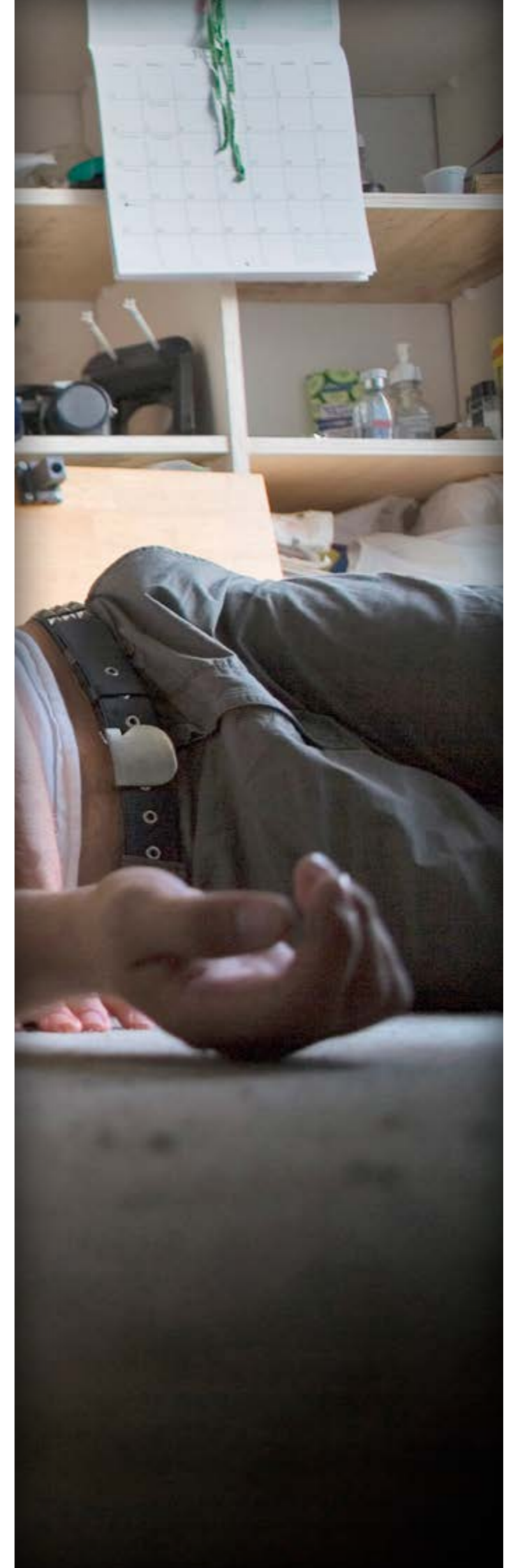
Forholdene på enkelte bosteder rundt omkring i landet trænger helt klart til et nærmere eftersyn. Ingen kan være tjent med, at enkelte beboeres adfærd skaber utryghed for såvel øvrige beboere som medarbejdere, men løsningen er ikke mere tvang, men bedre forhold for og dialog mellem beboere og ansatte. Det er på høje tid, at store forældede bosteder - med alt for mange beboere - afvikles og erstattes af små overskuelige enheder, hvor man som beboer i langt højere grad kan vælge hvor og med hvem, man vil bo dør om dør. Vil og kan man klare sig i helt egen bolig, skal man tildeles den fornødne støtte.

Både i Region Hovedstaden, Syddanmark og Midtjylland findes velfungerende bosteder for psykiatribrugere med langvarigt brug af diverse rusmidler. Bosteder, der ud fra en tilgang om skadesreduktion, tolerance over for den enkeltes indtag af rusmidler i egen bolig, høj grad af sikkerhed for øvrige beboere og medarbejdere og gode normeringer, har kunnet fungere over for den målgruppe,

der nu ønskes anbragt i nye tvangsprægede institutioner. Desværre kan sådanne tilbud kun opretholdes i det omfang folks hjemkommuner vil betale for opholdet, og lige nu ser vi, at tilbud som fx Flydedokken i Fredericia lukker ned grundet manglende vilje fra regionens kommuner til at benytte og betale for tilbuddet. I udspillet fra Danske Regioner om ny institutionstype foreslås en ny finansieringsform, der skal sikre, at den foreslåede institutionstype kan etableres og opretholdes. Hvorfor har man ikke fra regionernes side for længst råbt vagt i gevær for at undgå, at velfungerende botilbud for selv samme målgruppe lukker ned? Og hvorfor spørger man ikke sine egne specialister på området, hvad de mener, der er brug for i fremtiden?

Et nyt initiativ: Psykiatraliancen har set dagens lys. Der er tale om et samarbejde mellem diverse pårørende-, bruger- og faglige organisationer på området. Indtil videre har vi fra LAP's side valgt at deltage i samarbejdet, men forbeholder os selvfølgelig retten til at melde fra, hvis alliancen udvikler sig i en retning, hvor vi ikke kan være med.

Siden det veloverståede landsmøde i Svendborg den 16.-17. april er en delvis nyvalgt landsledelse trukket i arbejdstøjet. Vi siger velkommen til de nye ansigter og tak til dem, der ikke blev genvalgt. Landsledelsen har valgt undertegnede 3 kvinder til forretningsudvalg. Vi siger tak til Bo Steen Jensen og Steen Moestrup for deres indsats i forretningsudvalget indtil nu. ■

indhold

06// Nyeste forskning inden for psykiatrien

14// Personlig beretning fra LAP-Landsmøde 2016

08// Nyt initiativ

10// LAP's Ø-lejr 2016

11// LAP Sommerlejr 2016

12// Foredrag med Rebellen Ole Sørensen fra Langeland

12// Nu er LAP også i gang med at lave noget for børn i alderen 8-18 år

13// Brugernes Bazar

14// Personlig beretning fra LAP-Landsmøde 2016

18// Kommentar til landsmødet 2016

19// Hængt ud på Facebook

19// En sindssyg god søndag!

20// Ligemand til ligemand er vejen frem

22// Et ikke svar til et medlem i sidste nummer

23// Hvad skal der til for at forny tilbud til "udad-reagerende"?

24// Luk de gode minder ind i psykiatrien

26// Reminiscens

27// Besøg hos gladiatorerne i det gamle Rom

28// Afskaf særregler for mennesker med psykisk sygdom, der har begået en forbrydelse

30// Uens regler for patienter indlagt med dom

32// Vi skal forhindre kriminalitet

32// Brevkasse

35// Regionale grundforeninger

34// Liste over kollektive medlemmer i LAP

35// Kommunale grundforeninger

36// Svar til LAP

38// Medlemstraf om, hvis sagen gør knuder

39// Krogs Krog

Navngivne indlæg udtrykker ikke nødvendigvis LAP's holdninger.

Alle indlæg, der optages til bladet, bliver også lagt ud på LAP's hjemmeside. www.lap.dk

MEDLEMSBLADET LAP:

Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere

ADRESSE:

Medlemsbladet LAP
Store Glasvej 49
5000 Odense C
Tlf: 66 19 45 11

ANSVARSHAVENDE OVERFOR PRESSELOVEN:

Hanne Wiingaard
Tlf. 2163 7314

KORREKTUR:

Karl Bach Jensen

LAYOUT:

Nordhav Højager

TRYK:

COOL GRAY

TEKNISK ANSVARLIG:

Hanne Wiingaard

OPLAG:

2.500 eksemplarer
Indlæg bedes indsendt
til LAP pr. e-mail:
lap@lap.dk.

DEADLINE TIL NÆSTE NR. ER:

1. august 2016.

ARBEJDSGRUPPE FOR DETTE BLAD ER:

Hanne Wiingaard, Inger-Liss Christoffersen,
Tom Jul Pedersen og Nils Holmquist Andersen.

FORSIDEFOTO:

Lise Jul Pedersen

Nyeste forskning inden for psykiatrien

Tekst og foto: Tom Jul Pedersen

Type2dialog er en privat virksomhed, som kommuner kan hyre til at hjælpe med at gøre deres indsats endnu bedre over for fx sindslidende og ældre. De har holdt en konference med den fine titel: Psykosocial rehabilitering - når sundhed og pædagogik mødes. På den var der en del foredrag, der omhandlede emner som: Hvordan får man brugeren tilbage på arbejdsmarkedet? Idræt som metode i recovery-processen samt: Hvordan undgår vi at psykisk syge dør 15 - 20 år for tidligt?

Det foredrag stod klinisk professor, overlæge Merete Nordentoft for. Man kan nemt tro, at det er alle sindslidende, vi taler om, men det er det ikke. Det er folk, der har været indlagte, altså i den tunge ende af skalaen; det bekræftede hun over for mig efterfølgende, det kom dog ikke frem i foredraget. Grunden til de tidlige dødsfald er bl.a. livsstilsførelse, spiser og drikker for meget, dyrker for lidt motion samt selvmord. Det svære er netop, hvordan får man patienter til at ændre livsstil? Det prøver man ved hjælp af et forsøg, der har navnet "change" oversat til dansk forandring, hvor man vil se om ekstra støtte til at tabe sig hjæl-

per. For at deltage skal man være overvægtig, derefter laves der tre grupper: en kontrol gruppe der ikke får nogen støtte; en gruppe der får tilknyttet en sygeplejerske, der skal understøtte ændringerne, såsom motion og kost ændringer. En sidste gruppe får endnu mere hjælp, de får en "coach" tilknyttet, der i endnu højere grad skal puffe dem i slankeretningen. Efter at forsøget har kørt et år, viser det sig meget overraskende, at ingen af grupperne har tabt sig. Med andre ord: den massive hjælp har ingen effekt. Folk spiser stadigvæk for meget samt motionerer for lidt. Grunden til det er, at det er noget i deres indre, de har for få glæder i tilværelsen, ergo må de ty til den glæde og velvære, som maden giver dem. Mentale godbidder er der åbenbart for lidt af.

Hvis man vil læse mere om det, kan man gå ind på www.type2dialog.dk, det er under konference februar 2016, man kan se alle de slides, der blev vist. For at se dem, jeg har beskrevet her, skal man klikke på Merete Nordentoft. Der er ca. 60 alene ved hendes foredrag. De giver et godt indblik i, hvor seriøst der bliver gået til forskningen. ■

Fotoer fra konferencen viser professor Merete Nordentoft samt LAP medlemmer ved et bord, derudover har vi den famøse Erik Thomsen, der er ved at stille spørgsmål.

NYT INITIATIV

Tekst: Per Bovbjerg
Recovery Consult

Recovery Consult og Haverefugiet i Sorø har indgået et partnerskab om at udbyde recoveryforløbet "Recovery i Have og Natur". Forløbet kører over 12 uger, og er målrettet borgere med stress, angst eller depression. Vi tilbyder også én til én sparring i forhold til den enkeltes recovery-proces.

Recovery Consult er drevet af tidligere psykiatribruget Per Bovbjerg. Haverefugiet i Sorø er drevet af tidligere sygeplejerske Ella Hilker.

VORES MISSION

Vi ønsker at hjælpe mennesker med psykisk sårbarhed. Ud fra dine ressourcer og naturens ressourcer støtter og guider vi dig til at finde indre styrke til et selvvalgt godt liv. Vi tror på, at ethvert menneske har potentialet til at komme sig.

VORES VEJ MOD RECOVERY

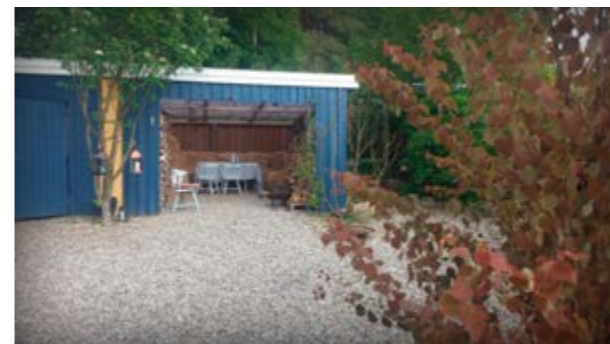
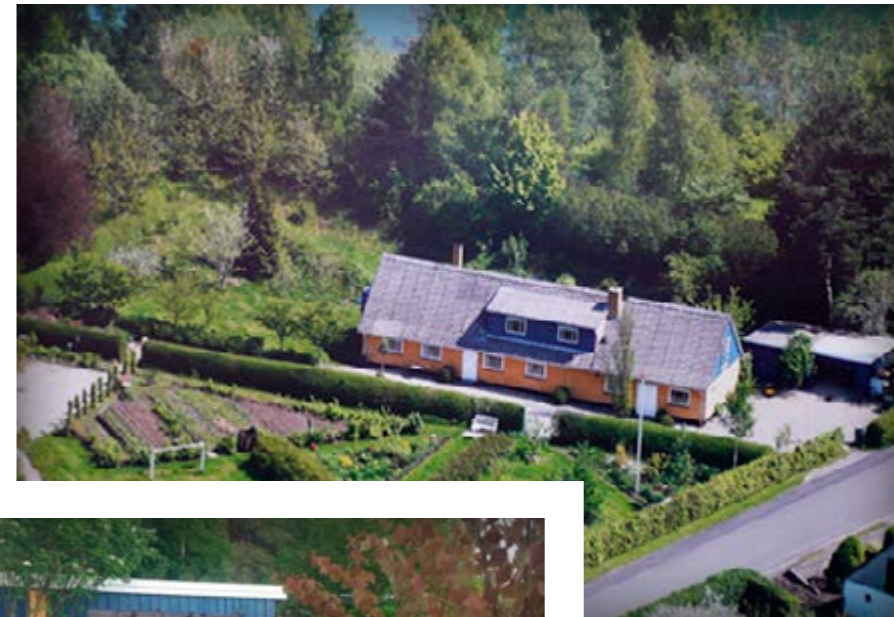
Vi bruger naturen som katalysator for aktivering af dine egne selvhelbredende kræfter. Vi arbejder med sanserne, kroppen og det mentale. Vi hjælper dig med finde vej ud af vildniset. Vi arbejder sammen som ligeværdige. Vi har en helhedsorienteret tilgang til samfund, mennesker, natur og helbredelse. Du er med til at bestemme, hvilken vej vi skal gå.

Sygeplejerske Ella Hilker.

RECOVERY I HAVE OG NATUR ER

- At komme sig uden psykofarmaka som nødvendig krykke
- At sidde i haven og nyde den, kigge på de levende planter og dyr
- At finde sin egen sikre plads i naturen. Blive en del af den
- At skabe kontakt med andre mennesker
- At genfinde glæden ved at være sammen uden tale - arbejde sammen om nødvendige opgaver
- At skabe sig et fremtidigt liv, der er godt at leve
- At tage egen autoritet i livet alvorligt
- At lære at sige "pyt" til det der ikke betyder noget
- At kunne rumme modgang, og at lidelse hører det normale liv til

HVIS DU VIL VIDE MERE

Jeg hedder Per Bovbjerg og er en ildsjæl indenfor recovery. Jeg er en mand på 46 år og tidligere bruger af psykiatrien. Jeg har kommet mig, og er uddannet som pædagog.

Jeg har desuden en bachelor i European Social Work fra Portsmouth University. Jeg har haft forskellige ansættelser indenfor psykiatri og socialpsykiatri, senest som Recovery Mentor under Region Hovedstaden. Lige nu er jeg iværksætter med firmaet "Recovery Consult", og har et partnerskab med Haverefugiet i Sorø.

Haverefugiet i Sorø er et socialt entreprenørskab, som består af støtteforeningen for Haverefugiet, en virksomhed og samarbejdspartner med løse tilknytning. Haverefugiets formål er at udvikle og understøtte haverefugier for stressramte i Danmark. Haverefugiet rehabiliterer sygemeldte mennesker, der er ramt af arbejdsbetinget stress. Haven og naturen anvendes i den terapeutiske proces som rammen for helbredelsen.

Du kan læse mere om Recovery Consult på www.recoveryconsult.dk. Du kan finde Haverefugiets hjemmeside på www.haverefugiet.dk. ■

LAP'S Ø-LEJR 2016

DET ER MED GLÆDE, AT LAP KAN MEDDELE, AT DER IGEN I ÅR KOMMER EN Ø-LEJR.

DEN AFHOLDSES FRA LØRDAG D. 23. JULI TIL FREDAG D. 29. JULI PÅ LANGELAND – NÆRMERE BESTEMT PÅ HOVBORGLEREN PÅ LANGELANDS NORDSPIDS.

Det er en forholdsvis nybygget spejderlejr i naturskønne omgivelser, fri for byens støj og larm.

Prisen for hele herligheden med transport frem og tilbage til lejren, kost og logi, udflugter samt bankospil, kammeratskab, ferie m.m. er kun 100 kroner pr. dag, altså i alt kr. 700.

Kontanthjælpsmodtagere slipper med 175 kroner i alt, hvis man kan dokumentere at være på kontanthjælp.

- Du skal være totalt selvhjulpnen, hvilket også betyder, at du rydder op efter dig selv.
- Vi skal bo på flermandsstuer i køjesenge, men man kan så vidt muligt selv vælge, hvem man vil bo sammen med. Oplys dette ved tilmelding. (Der er flest 4-mandsstuer og enkelte 6- og 10-mandsstuer)
- Du er også velkommen til at medbringe dit eget telt og overnatte deri.
- Du SKAL medbringe en gave til en værdi af 30 kroner til bankospillet.

Tilmelding: Hurtigst muligt, dog senest den 27. juni 2016 og det skal ske til LAP's sekretariat på lap@lap.dk eller tlf. 66 19 45 11 (mandag til torsdag kl. 10 til kl. 14).

Sidste frist for betaling er senest d. 4. juli 2016.

Du er velkommen til at overføre din indbetaling direkte til bankkonto i Danske Bank – Reg: 3574 Konto: 30 01 88 89 27 eller sende via MobilePay på nr. 24 23 73 93 (LAP Landsforeningen)

Der kan desværre kun være højst 60 deltagere med, så skynd dig, for vi tager deltagerne efter princippet først til mølle. Er du ikke medlem af LAP, er der alligevel mulighed for at deltage, men så skal der betales 1.000 kroner for hele herligheden.

Der ydes kun rejserefusion til LAP-medlemmer til billigste offentlige transport.

Med venlig hilsen
LAP's ø-lejrgruppe

PS: Medbringer du cykel, skal dette oplyses ved tilmelding (koster ikke ekstra)

LAP SOMMERLEJR 2016

LAP's sommerlejrgruppe
Troels, Lone og Sten

I ÅR VIL LAP'S SOMMERLEJR BLIVE FRA SØNDAG DEN 31. JULI TIL LØRDAG DEN 6. AUGUST PÅ BRENDERUP HØJSKOLE PÅ FYN.

Vi planlægger udflugter til Middelfart, naturområdet Gyldensteen Strand og Svendborg. Efter morgenmaden vil der dagligt være mindfulness og tirsdag har vi inviteret Pernille Schiøtz til Scenen er din. Vi skal selvfølgelig også have en festaften med god mad, levende musik og dans, samt dagligt hygge og socialt samvær.

I år vil vi have Kreativt Værksted med, og der vil være mulighed for at lære at flette tasker og male, samt skriveværksted. Vi skal synge fra Højskolesangbogen med forstander Ole, og derudover er der havevandring og bålhygge.

Det er vigtigt at pointere, at stedet har mange trapper og man skal være 100 % selvhjulpnen.

Pris 1.400 kr. pr person i delt dobbeltværelse.

Pris 1.800 kr. for enkeltværelse.

Særlig nedsat pris for kontanthjælpsmodtagere.

Tilmelding kan ske fra tirsdag den 19. april 2015 på www.lap.dk eller e-mail: lap@lap.dk

Har du ikke adgang til computer er du velkommen til at kontakte LAP's sekretariat på telefon 6619 4511, så vil de være dig behjælpelig.

Med støtte fra
TrygFonden

FOREDRAG MED REBELLEN OLE SØRENSEN FRA LANGELAND

OLE SØRENSEN:

35 år i psykiatrien på godt og ondt, hører og ser mennesker og arbejder på at få mere fleksibilitet og runde rammer i socialpsykiatrien.

Han vil fortælle om Hjørnets historie, sundhed, brugerindflydelse, relationer, § 396, provokationer om ord, anekdoter, hvor svært det er, når systemet laver "hovsa bøvl" og dialog med tilhørerne, der skal være masser af dialog! Måske han kunne tage nogle gode ord og ting med hjem.

Sted: Stoppestedet, Sjællandsgade 46, st.th., Fredericia.

Tid: Torsdag d. 29. september kl. 19 - 21

Tilmelding: Psykinfo Region Syddanmark 99 44 45 46 eller www.psykinfo.regionsyddanmark.dk

Arrangør: LAP - Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere, Psykinfo Region Syddanmark og Lokalpsykiatri Fredericia.

STYREGRUPPEN I TREKANTOMRÅDET

Jeg repræsenterer LAP i denne styregruppe, som mødes 2 gange i året. Vi snakker om, hvad der rører sig i psykiatrien i vores område, derudfra arrangerer vi konferencer, temadage og foredrag, som bliver annonceret i vores store Psykinfo Arrangementskalender.

Vi er chefer fra psykiatrien og kommunerne, en læge, mange foreninger og Psykinfo.

Jeg var med i Fredericia gruppen, hvor vi snakkede om et arrangement om NÆRVÆR.

Derfor foreslog jeg, at vi kunne spørge Rebellen Ole Sørensen fra Langeland.

Det syntes de var en god ide. Så blev jeg sat på opgaven at kontakte ham.

Endelig fik jeg kontakt med Ole Sørensen, fordi han er jo blevet en meget travl mand, efter han har været på TV. Vi fik lavet en aftale om et foredrag i september.

Tekst: Inger Ladegaard

NU ER LAP OGSÅ I GANG MED AT LAVE NOGET FOR BØRN I ALDEREN 8-18 ÅR

Tekst: Inge Green Volder

I vores arbejdsgruppe vil vi arbejde med børn i alderen 8 til 18 år, som er i psykiatrien på den ene eller anden måde, f. eks. børnepsykiatrien eller har nogle udfordringer i hverdagen, det er tit, at disse børn må trække sig fra fællesskabet og bliver ensomme.

Vores opgave bliver at komme ud til børnene og få dem meldt ind, så

vi kan lave et medlemstræf, i første omgang bliver der arrangeret noget i Region Sjælland.

Kender du nogle med disse børn så giv besked om, at vi er startet med at lave en netværksgruppe på eks. facebook eller andre medier, vi vil også holde jer opdateret om, hvad der foregår i arbejdsgruppen.

Vi håber på, at mange børn, som har brug for en dag eller to sammen med ligesindede, vil få glæde af hinandens selskab. Hvis der sidder en, der gerne vil være med i denne gruppe, kan man kontakte Inge Volder på 2258 2103. ■

BRUGERNES BAZAR 2016

ÅRETS TEMA:

Diagnoser – hvad betyder det for socialt udsatte?

For det enkelte menneske kan en diagnose opleves som både det bedste og det værste.

Det bedste, fordi en diagnose kan give afklaring og åbne nye døre. Det værste, fordi en diagnose kan virke stigmatiserende og låse det enkelte menneske fast i en uønsket identitet.

Rådet for Socialt Udsatte ønsker med dette års bazar at sætte fokus på, hvad brugerne mener om brugen af diagnoser. Er det en hæmsko for job, socialt liv mv.? Eller går socialt udsatte målrettet efter at få en diagnose, fordi det kan udløse en social indsats og/eller særlig ydelse? Hvordan bør diagnoser bruges for at gavne mennesker?

Kom og giv lige præcis din mening til kende i debatten med folketingspolitikere og fagpersoner på det sociale område.

Endeligt program for dagen sendes ud i juli.

Vi håber at se dig!

Med venlig hilsen
Rådet for Socialt Udsatte

For yderligere oplysninger kontakt da

Rådet for Socialt Udsattes sekretariat,
post@udsatte.dk eller 41 85 11 00

Koordinator, Alice Rasmussen,
alice.kerteminde@stofanet.dk eller 23 33 52 96

**Tirsdag den
30. august
i Kongens Have
i Odense
(over for banegården)**

Der kan opnås rejserefusion gennem LAP til billigste offentlige transport.

RÅDET FOR
SOCIALT
UDSATTE

i samarbejde med:

SAND
De hjemløses landsorganisation

LAP
Landsforeningen
Af nuværende og tidligere
Psykiatribrugere

BrugerForeningen

Personlig beretning fra LAP-Landsmøde 2016

Tekst: Inger-Liss Christoffersen
Foto: Lise Jul Pedersen

Igen i år blev Landsmødet afholdt på det dejlige Svendborg Hotel, hvor mere end 100 medlemmer af foreningen var mødt op. Det er her man kan gøre sin stemme gældende og vælge nye folk til Landsledelsen.

ANKOMST

Jeg ankom lørdag lidt over kl. 12 sammen med min co-journalist og fotograf, Nils Andersen. Weekendens højdepunkt startede allerede kl. 14 efter frokost i restauranten. Vi blev gelejdet til et andet og mindre rum kaldet Broholm, hvor årets eksterne LAP-pris skulle uddeles. Grunden til, at det skulle gøres så tidligt, var, at denne pris skulle gives til "Rebellen fra Langeland", Ole Sørensen, og at han skulle videre på arbejde den lørdag. Der blev holdt et lille oplæg af Jan Stig Andersen for at præsentere prismodtageren og det blev nævnt, at LAP-prisen blev opfundet og indstiftet af bl.a. mig i 2010. Sidste år fik jeg selv LAP-prisen og i min takketales fortalte jeg, hvorfor vi havde opfundet denne pris: "Vi er ikke særligt gode til at rose i LAP, og som opmuntring til fortsat godt frivilligt arbejde blev LAP-priserne lanceret af den daværende Mediegruppe".

Men tilbage til Ole Sørensen, der fortalte lidt om sit virke og sine utraditionelle metoder, som kommunen på Langeland (vist i

medierne i år) ikke var glade for. Ole er en mand meget nede på jorden, og han er samtidig empatisk og uhyre social – det lyser ud af ham, at han simpelthen brænder for sit arbejde, som nu ligger i socialpsykiatrien. En berigende tale var det, og Ole fik herefter overrakt dels et diplom, en flot blomsterbuket og den obligatoriske smukke orange skål, fremstillet af Glasblæseriet i Svendborg. Der blev klappet stående og meget længe - og selvom han ikke ønskede at være medlem af LAP, så syntes jeg alligevel han skulle have et gratis abonnement på medlemsbladet. Og sådan blev det.

FOREDRAGET

Efter kaffepausen havde LAP inviteret tidligere formand for socialrådgiverne, Bettina Post på podiet i salen for at fortælle om kontanthjælpsreformen og de mange triste ændringer, regeringen har besluttet for socialt udsatte. Det var barske sager, men fortalt på en yderst saglig og forståelig måde, ledsaget af slides på storskærm. En af disse viser den store engelske statsmand, Winston Churchills foto - med høj cigarføring og med citatet "Den eneste statistik, vi kan stole på, er den vi selv har manipuleret!"

Ja, man kunne kun blive klogere af at lytte til Bettina Post – desværre er det ikke nemt at ændre i lovgivningen, men hvis vi er mange nok og er vedholdende, kan der

ske positive ændringer over sigt.

DAGSORDEN

Det langhårede på landsmødet er, efter min mening, dagsordenen, hvor der bl.a. vælges en redaktionsgruppe til handlingsprogrammet. Forslag til ændringer i vedtægterne samt andre indkomne forslag. Og så budgettet for 2016/17. Arbejdsgrupper blev oprettet (det sker ved ophængning af store plancher, hvor medlemmerne kan skrive sig på). LAP har i forvejen rigtig mange arbejdsgrupper, men der kommer hele tiden nye til. Der er dog i forvejen mange (22 grupper står det pt. på hjemmesiden, men det er vist uden de nyoprettede), som slet ikke bruges længere og her kunne en radering/redigering af nogle af disse være tiltrængt. Men det er jo en LL-sag, og der har jeg kun adgang som suppleant med taletid og ingen stemmeret.

På et tidspunkt sent på eftermiddagen tog Steen Moestrup mikrofonen og meddelte alle i salen, at Karl Bach Jensen, vor konsulent på sekretariatet, forlader os ved årets udgang. Karl har været med til at stifte foreningen som frontløber for psykiatrisbrugerne og har været ansat på Odense sekretariatet i 10 år den 1. maj i år. Da Karl fylder 65

år til november, har han valgt at træde tilbage fra sin lønnede stilling. Så tak for tro tjeneste i mange år – dette budskab udløste en stående applaus fra salen.

Om aftenen kl. 19.00 var der som sædvanlig festbanket med 2 retter og drikkevarer, og her uddeltes de øvrige LAP-priser. I år fik Steen Moestrup æresprisen for sit vedholdende arbejde i LAP gennem mere end 15 år. Det var velfortjent. De interne priser gik til Bitten Charlott Svane og Jytte Rasmussen, medlemmer fra København/Fredriksberg og Nykøbing F., for stort engagement i lokalforeningen. Så blomster, diplom og glasskåle blev selvfølgelig også uddelt her.

2. DAGEN HVOR VALGET SKAL STÅ

Søndagen stod på valg af landsledelse og hele 16 personer stillede op. Det var ikke blot dem, der kunne genvælges, men også ukendte samt gamle kendinge, som ville flytte rundt på en ny landsledelse – og det lykkedes. Og kampen var tæt sådan, at der måtte handles og divideres. Da optællingen var overstået og stemmerne talt op, blev dette vist på storskærm, men kun meget kort, så det var svært at se hvem og hvor mange stemmer,

LANDSLEDEREN 2016

Andrea Hermansen

Bettina Kræmer Mærsk

Cornelius Christiansen

Finn Parkø

Hanne Skov

Hanne Wiingard

Inge Volder

Katrine Wiedersø

Lars Kristensen

Michael P Krog

René Strøm

Steen Moestrup

Tom Jul Pedersen

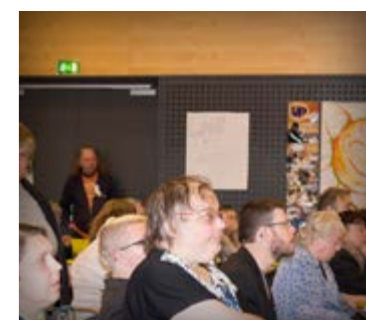
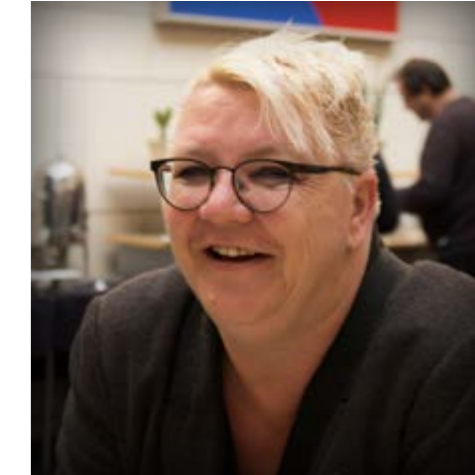
men et var dog helt sikkert - der ville ske rokeringer, som for nogle var tiltrængt, mens andre gode folk desværre blev skubbet tilbage i rækkerne. Det betød bl.a., at der skulle vælges nyt forretningsudvalg (FU) og det er lige sket i skrivende stund. Det blev Hanne Wiingaard, Bettina Mærsk og Hanne Skou.

De to ordstyrere, Benny Lihme og Allan Ohms var igen i år valgt til disse vigtige poster. Sidste og forrige år var de på stikkerne for at sikre freden på landsmødet, men i år var det ligesom, de stod lidt af på jobbet. Måske mærkede de, at stemningen ikke var så turbulent denne gang, og flere gange blev der lavet nogle procedurefejl og småsvipsere. Jeg synes, der må strammes op, hvis de skal blive de udvalgte også næste år. Det er jo ikke frivilligt arbejde, de yder, så man kunne forlange en mere stringent fremgangsmåde ligesom de to tidligere år. Det var lidt skuffende for mig at føle, at de (måske mere den ene end den anden) ikke levede op til deres ellers eminente ry.

Kl. 12.00 var der frokost og kl. 13.00 var salen igen fuld af ventende på valgets resultat til landsledelsen. Som beskrevet ovenfor var der utroligt mange opstillede. Hver enkelt blev stillet på en lang række og fik mulighed for at præsentere, hvad de selv mente, de kunne

byde ind med som landsledelsesmedlemmer. Der var tæt løb, da de sædvanlige stemmeslugere – Hanne Wiingaard, Tom Jul Petersen og Steen Moestrup m.fl. – havde fået flest stemmer. Derefter var der ikke langt imellem stemmerne 40 og 30, men så sluttede det med nogle, som kun fik få stemmer. Ja, her drejer det sig ofte om at være kendt eller sælge varen for at være blandt de udvalgte. Men det blev da til 13 LL-medlemmer, heriblandt Michael Krog, som også tidligere har siddet i LL og 2 suppleanter. Og som skrevet ovenfor, måtte der efterfølgende på første landsledelsesmøde vælges nyt FU (forretningsudvalg). Spændingen var udløst, nye arbejdsgrupper oprettet og eftermiddagen sluttede med bevingede ord fra Hanne Wiingaard – og vi kunne hente vores sædvanlige gode madpakke til hjemrejsen og gå til bussen med vores bagage.

Endnu et landsmøde var slut – jeg mener, det var et af de bedre. Og lad os så se hvad den nye landsledelse finder på det kommende år. Håber det må være noget, der rykker, så LAP også pressemæssigt kan måle sig med andre organisationer med samme målsætninger samt få nogle mærkesager på dagsordenen. ■

KOMMENTAR TIL LANDSMØDET 2016

Tekst: Bo Steen Jensen

” Et landsmøde med gode udefrakommende indslag - men...

Så fik vi da holdt Landsmøde en gang til. En lidt sær oplevelse - sær fordi utrolig megen tid gik med ”moralprædiken” fra enkelte medlemmer, som fik lidt for rigelig tid. Det stjal desværre tid fra noget, der kunne have været brugt til nyttige debatter omkring udviklingen i det samfund, der omgiver os, og som former vores tilværelse efter andres ideer. Ja, det gør de, fordi vi er mere optagede af egne navler.

Vi har et Beskæftigelsesministerium der – i bedste neoliberalistiske stil – vil se væresteders tryghedsbetydning omskabt til udviklingscentre. Det kunne godt have positive aspekter, men når målsætningen ensidigt går på (også et af de her umulige ord) arbejdsmarkeds-parathed, så bliver det en problematisk ide.

Socialministeren har lavet en nyfortolkning af 2020 målene for socialpolitikken, ikke ganske brugbare – flere af målene er så udvandede, at det i stedet nærmest ligner en indbygget mulighed for ikke at foretage sig noget fra de ansvarlige myndigheders side.

Nu er samme minister på banen med en revidering af Serviceloven – hvilket nok på flere områder er tiltrængt. Her er det meget vigtigt

for LAP, at vi finder ind i en påvirkningsmodel, så vi får indflydelse på revisionen og forhåbentligt kan modvirke de forringelser, vi desværre må frygte set i lyset af den førte økonomipolitik.

Hvordan og sammen med hvem modspiller vi i en samfundsmodel, hvor sårbarhed er et problem? Hvor humanisme og medmenneskelighed er blevet til negative skældsord, hvor krav er stressfremkaldende for flere og flere (må det er måske godt, det vil da give os flere potentielle medlemmer --- MEN er det det vi skal?). Et samfund der stresser børn fra 4-års alderen – hvor almindelig alerthed er en sygdom, hvor ondt i livet, manglende livsindhold er en diagnose. Hvor personer i nogle foreninger og ministerier ser psykiatribrugere som potentielt farlige. En farlighed der – hvis den kommer til udtryk - oftest kan føres tilbage til svigtene fra netop samme ministerier og personkredse.

Hvis vi ikke lærer os selv at pakke interne stridsøkser ned – så løber det neoliberalistiske ego-samfund os over ende. Det ville være synd for både psykiatribrugere og samfundet. ■

KEDELIGT INTERVIEW

Tekst: Hans Schjørrmann

LAP-Medlemsbladet nr. 1 læste jeg et interview med Helene Frausing, 2. suppleant i Hovedstadens Regionsråd.

Hun talte om at have hjertet med, og det lyder jo godt. Men så kom hun med denne fanfare:

”En ung rask kontanthjælpsmodtager, der godt kan arbejde men ikke gider, skal i job. Vi har alle hørt historien om Dovne Robert. Og det er den slags, vi skal til livs”

Hertil er at sige at: Historien om Dovne Robert fylder meget i debatten – men ingen kender til bunds situationen for denne ”Dovne Robert”. Hvilket ikke forhindrer medier og politikere i at gøre ham til syndebug.

Jeg synes, at vi skal være meget opmærksomme over for sådan syndebugning. Vi må leve med at psykiske lidelser kan være langt sværere at dokumentere end fysiske. Derfor kan syndebugning hurtigt ramme os selv.

Derfor bør vi ikke acceptere en politiker, der dømmer nogen på et så spinkelt grundlag. ■

HÆNGT UD PÅ facebook

Tekst: Nini Vind Schultz

At skrive en bog om en tvangsindlæggelse og så tage ud og holde foredrag om bogen kan få problemerne til at accelerere. Jeg havde ikke set faresignalerne, men må sande at der er modstand mod min bog og mine foredrag.

Bogen Tvangsindlæggelse udkom den 5. oktober 2015 på Forlaget Mellemgård, og glad blev jeg, da jeg ret hurtigt blev inviteret til at holde foredrag i regi af Bedre Psykiatri i Odense. Foredraget blev holdt i november 2015. Det var ikke fordi, at der var så mange deltagere, men dem, som var, virkede tilfredse, da jeg talte med dem bagefter.

Jeg blev inviteret af et medlem af Bedre Psykiatri fra Odense, som var opstillet for Venstre i regionen i 2013. Det blev aftalt, at jeg kunne overnatte hos medlemmet, fordi det er nærmest umuligt at komme til Toftlund en sen aften. Jeg tænkte, at det var dejligt at kunne overnatte hos en politisk aktiv. Ikke samme parti som jeg, men en person med interesse for politik ligesom jeg. Hvad mere kunne jeg ønske mig.

Verden skulle siden vise sig at være en anden, end jeg havde regnet med. En person sendte mig et opslag fra en mand på facebook i marts 2016, som jeg har blokeret.

I opslaget kommenterer medlemmet af Bedre Psykiatri og Venstre, som inviterede mig, at foredraget var vildt forvirrende, og at mennesker udvandrede. Medlemmet kommenterede, at jeg havde søbet en masse vin.

Sandheden er, at medlemmet var en mindre del af foredraget, da det var medlemmet, der eks. forklarede om at score på BVC-skalaen. Der var ingen, som udvandrede, og vi delte en flaske vin derhjemme hos medlemmet bagefter sammen med en pose chips.

Nu spørger jeg så: Hvilken interesse har et medlem af Bedre Psykiatri og Venstre i, at jeg ikke kommer ud at holde mine foredrag om tvangsindlæggelsen, der efter min og manges opfattelse er løbet af sporet? Dem, som læser medlemmets kommentar, vil jo mene, at jeg ikke er værd at invitere.

Jeg ved ikke, hvordan jeg skal sikre mig mod lignende en anden gang, hvor jeg skal holde foredrag. Jeg har skrevet til Bedre Psykiatri, som foreløbigt har valgt ikke at svare mig, og jeg har skrevet til nogle venstremedlemmer, som sidder i region og kommune som blandt andet borgmester, som ikke synes, at det er noget at gå ind i. ■

OBS: Min bog ”Dukseelev i flinkeskolen” udkom den 2. marts 2015. Bogen ”Tvangsindlæggelsen” udkom den 5. oktober 2015. www.9liv.dk

EN SINDSSYG GOD SØNDAG!

DEN 28. AUGUST
KL. 11-18 I MIDDELFART

Trekantområdets Festuge sættes der søndag den 28. august spot på det gamle sindssygehospital i Teglårdsparken i Middelfart.

På ”En sindssyg god søndag” er der bl.a. mulighed for at få indblik i, hvordan behandlingen af sindssyge foregik før i tiden, og hvordan behandlingen foregår nu. I hospitalets park vil der være underholdning af kunstnerisk, musikalsk og litterær karakter for både børn og voksne.

Det omfattende og alsidige program foregår på adresserne: Teglårdsparken 26 - ved Madhouse, Teglårdsparken 17- ved Psykiatrisk Samling, Teglårdsparken 19-21 og i Biografen Panorama på KulturØen i Middelfart. LAP deltager med en stand i en af pavillonerne på plænen ved Madhouse.

ARRANGØRER:

Middelfart Museum, Psykiatrien i Region Syddanmark, Panorama Middelfart og Middelfart Bibliotek. ■

LÆS MERE OM ARRANGEMENTET OG DAGENS PROGRAM:

www.trekantfest.dk/dk/kalender

(søg på datoen 28. august og Middelfart Kommune)

Ligemand til ligemand er vejen frem

Peer-Netværket Danmark samlede 110 peer-støtte-medarbejdere i Vejle på sit første landstræf 11.-12. marts. Deltagerne var frivillige eller lønnede medarbejdere, der bruger deres erfaringer med psykiske lidelser til at støtte andre. Peer-Netværket Danmark samlede 110 peer-støtte-medarbejdere på Vejle Centerhotel på sit første landstræf den 11.-12. marts. Deltagerne er alle frivillige eller lønnede medarbejdere, der bruger deres erfaringer med psykiske lidelser og det at komme sig til at støtte andre personer i deres recovery.

Tekst: Jens Rønn Pedersen og Grethe Kildegaard Nielsen

Jeg er virkelig imponeret over, at vi i dag sidder 110 peer-støttedarbejdere her i lokalet til det, som er Peer-Netværkets første landstræf.

Ordene når ned til de bagerste rækker, da Peer-Netværkets projektleder, Christian Solholt, byder velkommen oppe på scenen på Vejle Centerhotel, som lægger lokaler til landstræffet

over to dage i marts måned. Deltagerne er alle frivillige eller lønnede peer-støttedarbejdere, som hjælper via peer-to-peer-metoden. Den går ud på, at en person bruger sine egne erfaringer med psykisk lidelse og det at komme sig til at støtte andre mennesker med psykiske lidelser i deres recovery. Peer-to-peer, også kaldet ligemand til ligemand, er et

område, der er i gang med at opnå udbredelse i store dele af den vestlige verden som tilbud til mennesker med psykiske lidelser. Peer-to-peer-metoden kan potentielt set anvendes både i borgerens møde med systemet og i en lang række sammenhænge, hvor hverdagslivet udspilles. Det kan for eksempel være i almennyttige boliger, på biblioteker og i forbindelse med frivilligt arbejde.

– *Grunden til, at peer-støtteområdet er så populært, er simpelthen, at det at bruge peers er den korteste vej til at få udbredt recovery som tilgang i en organisation, frem for at alle medarbejderne skal på kurser. Når man får en kollega ind, der arbejder ud fra sit eget liv, bliver det noget, man ikke kan komme udenom i ens hverdag, siger Klavs Serup Rasmussen, som er projektleder på Peer-støtte i Region Hovedstaden, et af tre regionale satspuljeprosjekter, som uddanner og ansætter peer-støttedarbejdere i øjeblikket.*

PEER-NETVÆRKETS RØDDER OG FREMTID

Peer-Netværket Danmark er støttet af satspuljemidler, men på sigt skal netværket udvikle sig til en socialøkonomisk virksomhed. Midlerne til peer-støtteområdet er blevet afsat i forlængelse af anbefalinger i Psykiatriudvalgets rapport fra 2013.

Christian Solholt fremhæver, at Peer-Netværket skal kunne rumme alt det forskellige, der sker på peer-støtteområdet i Danmark i øjeblikket.

– *Vi er en paraplyorganisation, der samler alle peer-støttedarbejdere, og vi skal støtte medarbejdere med erfaringskompetencer i deres rolle og funktion. Vi skal være et talerør for dem og tale deres sag.*

Han forklarer videre, at Peer-Netværket helt konkret vil være en facilitator for, at der skabes netværk og

faglig sparring mellem alle landets peer-støttedarbejdere. Det handler også om at få forankret peer-støtteområdet i Danmark – også efter at satspuljemidlerne løber ud i 2018.

VI BRINGER VORES BRUGERBAGGRUND I SPIL

Peer-støttedarbejdere bringer i et eller andet omfang altid deres erfaringskompetencer i spil i mødet med borgerne. Men hvilken måde er den rigtige at gøre det på, så det hjælper borgeren, uden at man som peer-støttedarbejder overskrider sine egne grænser?

Karen Sandfær Lysholm Norbøll, recovery-mentor i Orion, holder oplæg på førstedagen og siger om denne problematik:

– *Det første år på Orion fyldte det meget, hvad det vil sige at være recovery-mentor, og hvilke forventninger der var til mig. Jeg brugte i vildskab mine egne erfaringer rigtig meget, men jeg fandt hurtigt ud af, at det ikke altid var det, der virkede. Det blev et nøgleord for mig at bruge mine erfaringer på en bevidst måde og som et aktivt fagligt valg og have mange andre strenge at spille på. Hun fortæller videre, at hun hurtigt fandt ud af, at det ikke var nok at have sine egne erfaringer fra psykiatrien, så hun tænkte over, hvad hun ellers har med sig af kompetencer, og hvad der gør hende til en recovery-mentor.*

– *Vi består alle af en masse ting. Mine erfaringskompetencer står i midten, og mine evner og interesser, personlighed, netværk og uddannelse er rundt omkring, og dem trækker jeg ind og bruger aktivt. Jeg lærer også en hel masse hver dag sammen med de mennesker, jeg er sammen med på mit arbejde. Alt hvad jeg møder i det daglige af litteratur, mennesker og kolleger er mit fokus og det*

centrale i mit møde med borgeren, uddyber hun.

FORSKELLIGE TILGANGE BRYDES

Psykiatrien og kommunernes psykosociale indsatser er områder, hvor professionelle grænser i høj grad opretholdes af de traditionelle faggrupper som sygeplejersker og sosu-assistenten. Disse faggrupper kan derfor især i begyndelsen se skævt til de peer-støttedarbejdere, de får som kolleger, fordi de ikke har certifikat på en egentlig faglighed. Jonatan Kolding Karnøe, cand.psych. og adjunkt på Center for Skole og Læring, University College Sjælland, holder et oplæg, hvor han fortæller de mange peers om, hvad faglighed er for et begreb, og hvad der kan ske, når en ny faggruppe som peer-støttedarbejdere vinder indpas:

– *Som peers kommer I ind i et praksisfællesskab med en bestemt kultur og bestemt måde at gøre tingene på. I er som Robin, der skal læres op af Batman og lære at være på hans sted og kunne det, han kan. Men I kan også ved at gøre tingene på en ny måde rykke på Batmans måde at gøre tingene på. Der kan opstå konflikter, hvis I kommer ud og rykker ved tingene med meningsfulde, nye perspektiver, men ved at samarbejde kan I undgå eller minimere konflikter. Hvis I bliver lukket ind i praksisfællesskabet, er der potentiale for at kunne bruge jeres erfaringskompetencer – og at jeres kompetencer bliver accepteret af jeres kolleger.*

ER PEER-STØTTER BEDRE END SYGEPLEJERSKER?

Når alt kommer til alt er det relevant at spørge, om det nytter noget at have peer-støttedarbejdere ansat på for eksempel psykiatriske afsnit. Bliver patienterne mere raske og udskrevet

i en bedre tilstand, af at der er peer-støttemedarbejdere ansat på psykiatriske afsnit?

På det spørgsmål svarer Lisa Korsbek, seniorforsker i Region Hovedstadens Psykiatri og medlem af Peer-Netværkets styregruppe:

– *Forskningen viser, at personer, der modtager peer-støtte, ofte oplever en større grad af håbsfølelse, empowerment og selvoplevet recovery. Nogle studier tyder også på en reduktion i antallet af hospitalsindlæggelser. Forskningen har dog ikke hidtil kunnet dokumentere en særlig effekt på de udfaldsmål, som en traditionel psykiatri ofte opererer med, det vil sige på symptomer og funktionsniveau hos den enkelte borger.*

Hun siger videre: – *Dog viser forskningen, at mennesker, der modtager peer-støtte, opnår en effekt af støtten, der er mindst lige så stor som effekten af indsatser udført af de traditionelt professionelle, samtidig med – som sagt – at effekten på visse udfaldsmål, herunder på håbsfølelsen, kan være større.* Lisa Korsbek understreger, at de steder, hvor peer-støtteindsatser har den største effekt, er, når peer-støttemedarbejdere er ansat i særlige roller og funktioner. Det kan være som recovery-mentor i behandlingspsykiatrien og/eller som peer-ansat i andre sammenhænge og med specifikke opgaver relateret til peer-baggrunden.

VIL GERNE INVOLVERE SIG

Medlemmerne tager også fra landstræffet fyldt med en masse indtryk. Anne Marie Rafferty, der er recovery-mentor i Region Hovedstaden, er begejstret for træffet, inden andendagens program går i gang:

– *Jeg synes, det har været rigtig rart her. Jeg har fået banket noget faglighed ind i hovedet, og jeg har mødt en masse dejlige mennesker. Jeg bliver stolt i løbet af en sådan nogle dage. Vi er forenet, og vi bakker hinanden op. Jeg bliver bekræftet i, at vi gør nytte. Det er altid rart at blive set og anerkendt. Pengene er godt givet ud til dette område, og det er en win-win-situation. Jeg bliver hjulpet i min egen recovery-proces, og jeg gør nytte for andre.*

Kristian Marcussen, som også er medlem af Peer-Netværket, supplerer og siger om sine indtryk:

– *Jeg synes på en måde, at de her dage har været lidt frustrerende. De formuleringer, der bliver brugt, har nogle gange været noget diffuse, og det svæver lidt, hvad peers er for en størrelse. Men omvendt så er fordelene, at vi som menige medlemmer kan være med til at forme Peer-Netværket. Vi vil gerne involvere os som medlemmer. Det vil jeg i hvert fald gerne.*

Jens Rønn Pedersen og Grethe Kildegaard Nielsen er Foreningen Outsiderens repræsentanter i styregruppen for Peer-Netværket Danmark. ■

Et ikke svar til et medlem i sidste nummer

Tekst: Tom Jul Pedersen, medlem af landsledelsen og bladgruppen

Isidste nummer af vores blad, er der et såkaldt ikke svar. Det vil sige, at en får et svar, men det er kun ord uden indhold i.

Det er på side 18, hvor Frands Frydendal beretter om en del meninger og spørgsmål, der er rettet mod LAP. Han har tilmed den kritiske pen fremme mod foreningen.

Det kritiske indlæg svarer FU på (forretningsudvalget, som er en form for ledelse, der påtager sig mindre ledelsesopgaver mellem landsledelses-møderne, som fx. at svare på spørgsmål).

De skriver bl.a.: ”Desværre har bladgruppen gennem året ikke haft plads til at bringe fremadrettede artikler og dermed formået at holde nye tiltag borte fra bladet”.

Som medlem af bladgruppen er jeg ikke enig i den udlægning, 90% af det materiale, der sendes ind, bringes, der er meget lidt, der ”ikke er plads til”. Grunden til, det ikke kommer i, er enten, at det er skrevet meget dårligt, eller vi skønner, at emnet kun har interesse for personen selv. Der kommer meget få nye tiltag, hvis der endelig gør, kommer de i.

Tilmed skriver FU, at vi i ledelsen har haft en psykolog til at overvære et ledelsesmøde. Jeg kan oplyse, at det, han fandt ud af, var rigtigt, det blev skrevet ned på 1 1/2 side. Det er dog aldrig blevet indført i vores arbejde i ledelsen. Det eneste, vi har gennemført, er, at ved mødets start, skal hvert medlem sige nogle punkter på dagsordenen, som de ser frem til. På den måde kan hvert medlem få et større ”ejerskab” til mødet. Samt være mere tændt og opmærksom på det, der sker. Problemet var bare, at vi ikke nåede alle punkterne, så nogle blev ekstra skuffede, over at vi ikke nåede ”deres” punkter. Psykologen fik 5000 kr. for at skrive noget, som næsten ikke er brugt. Jeg vil opfordre FU til at sætte hans skriverier på hjemmesiden, så kan alle læse det. Det er rigtigt godt set af ham, det han beskriver som ”knaster” i arbejdet. ■

HVAD SKAL DER TIL FOR AT FORNY TILBUD TIL ”UDAD-REAGERENDE”?

Tekst: Bo Steen Jensen

Et eller andet sted er det vigtigt at finde ind til baggrundene bag denne adfærd. Og denne vinden ind synes at være en meget udsultet og mangelfuldt brugt proces.

Jeg er ofte stødt på et begreb ”udenfor pædagogisk rækkevidde”, når man taler om en konstant ”udad-reagerende adfærd” – det spændende spørgsmål kunne så blive: Er det pædagogen, der ikke rækker ud på en for den udad reagerende brugbar måde?

Her bliver så det, jeg ser som den primære mangel, synlig. Nemlig mit gamle valgspørgsmål: Hvorfor – hvordan – hvorhen? Disse tre spørgsmål er vigtige for flere ting. Forståelse af det her og nu værende reaktionsvalg. Hvilke svigt og mangel-oplevelser har skabt reaktionsvalget. Hvilke mål – bevidste og ubevidste – tjener reaktionsvalget?

Ser vi lidt på f.eks. resultat af svigtet spejlingsforventning, nemlig ødelagt socialiseringsevne på baggrund af nonverbal mistillid til personerne, der omgiver en, så har vi her en ret sikker indikator til adfærden. Og vel også til problemerne med at nå denne person, f.eks. via noget der af personen opleves som pseudo. Altså ikke som ægte.

Visse fag har en i denne sammenhæng problematisk tilgang til pædagogik, idet de opererer med ”dårlige og gode” sociale vaner. Dog uden man fornemmer eller oplever, at de tager afsæt i den person, de skal hjælpe via deres pædagogik, men primært har en facitliste over, hvilke vaner der kan anses for hvad.

Christina Fogtmann skriver i Forståelsens psykologi, side 49: ”hvis vi ikke bliver set af andre, bliver vi heller ikke i stand til at se os selv og andre.”

At forfatteren her har fat i noget essentielt, kan der ikke herske tvivl om. Men hvorfor mangler så denne vinkel i både metodiker og forskning?

Jeg finder, at megen forskning i dag handler om at bekræfte registreringer at forefaldende fakta, det og så opremsninger af, hvad andre har sagt (se Ph.d. afhandlinger), men der mangler indspørgen til hvorfor er fakta som de er – hvordan er de blevet sådan – og hvor fører de hen?

Når man har lyttet til f.eks. fremlæggelserne af Ph.d. på forskningsdag her i region H., så hører man om en mængde registreringer, men meget lidt for ikke at sige intet om, baggrunde for forekomsterne af

disse fakta. Og derfor bliver man i blandt skuffet over innovationsniveauet i tolkning af fakta.

Læg dertil at man har en meget ensidig fagafgrænsning, som gør, at mulige forklarende og uddybende elementer ikke bruges, endsige ses.

Hvis man vil finde frem til nye metodikker, der kan hjælpe såvel de stærkt udad-reagerende – som det personale, der skal yde dem omsorgen (ikke afstandtagende omklamring eller opdragende chikane), så må der en meget tværfaglig forskning i gang, der tager udgangspunkt i de omhandlede personers oplevelse af begreber som svigt, tillid og svigtet tillid.

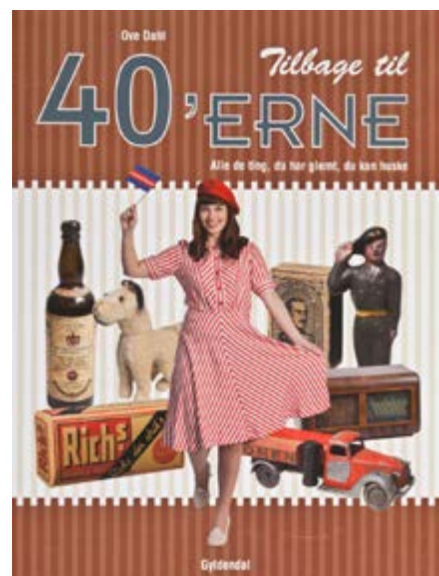
Hvis du altid føler dig uforstået eller ikke set (uanset om andre mener, de ser dig), så vil du reagere med afvisning og mistillid – insisterer omgivelserne så på at ”tiltvinge” sig din accept, så kan dit forsøg på to ting: at få fred for disse personer, og ret til at blive set som den du føler, du er (ikke den de andre siger, de ser) let udvikle sig til voldelig afværgen.

Beklageligvis ses denne faktisk naturlige reaktion som både farlig og kriminel. Måske fordi de ramte ikke selv er klar over, at de mentaliserer i negativ retning. ■

LUK DE GODE MINDER IND I PSYKIATRIEN

Tekst: Ove Dahl
Leder af Dansk Center for Reminiscens

Gruppedeltagerne i det ældrepsykiatriske ambulatorium fik udleveret huskebogen "Tilbage til 40'erne" som inspirationskilde til minderne hjemme hos dem selv. En deltager fortalte, at hun blev "så bidt af den, at den blev halv to om natten." Hele bogserien dækker perioden fra 1930'erne til 1990'erne, og hver bog indeholder ca. 500 karakteristiske historiske genstande fra børn og unges hverdagsliv. Serien burde bl.a. ligge i ethvert venteværelse i psykiatrien!

Årsagen til denne og den følgende artikel bunder i et tilfældigt møde mellem Steen Moestrup fra LAP og undertegnede for et par måneder siden. Efter et foredrag faldt vi i snak om mit mangeårige arbejde med at stimulere og vække minder inden for demensområdet. Da han derefter fortalte om sit virke på det psykiatriske område kom samtalen hurtigt ind på brug af reminiscens på psykiatriområdet. Så hvorfor ikke i praksis lave et lille forsøg, hvor jeg sender billeder af genstande fra hans barndom, som forhåbentlig kan få de gode minder frem. Nogle af disse billeder, Steens erindringer samt hans betragtninger over forløbet, følger i næste artikel.

Selve ordet reminiscens er i den engelsktalende verden et anerkendt fagligt begreb for planlagt og systematisk arbejde med menneskers erindringer bl.a. inden for psykiatrien. Det gælder om aktivt at vække og stimulere de positive erindringer, eller som Theo Mulder, hollandsk professor og doktor i eksperimentel neuropsykologi udtrykker det: "Når vi nu ved, hvordan traumatiske minder kan øve en livslang indflydelse på menneskers liv, hvorfor skulle gode minder så ikke kunne øve en god indflydelse?" For selvom begrebet "gode minder" for nogle faggrupper inden psykiatrien måske kan virke banalt, har de dog altid fungeret understøttende gennem vanskelige perioder i mange menneskers liv.

Der skal med andre ord udvikles individuelle behandlingsformer, hvor den enkelte persons baggrund og livshistorie er i centrum, dvs.

mennesket bag diagnosen. Hvis vi skal hjælpe patienten til at finde tilbage til livet igen, skal eksperten - personen selv - på banen. Man skal f.eks. lede efter situationer i patienternes liv, som har betydet meget for dem. Finde frem til deres ressourcer og styrker via samtaler og aktiviteter omkring deres barndom, ungdom, arbejde, fritid, interesser, familieliv osv.

Som leder af Dansk Center for Reminiscens har jeg i 20 år arbejdet med at vække og stimulere positive minder, primært inden for demensområdet. På hundredvis af institutioner rundt om i landet bruger man nu billeder, genstande, sange, lyde, dufte samt en genkendelig og stimulerende indretning til at få de gode erindringer frem. En undersøgelse gennemført af Socialstyrelsen i 2010 viste, at 77,5 % af kommunerne allerede da anvendte reminiscensmetoden i arbejdet med personer med demens. Og på et stigende antal steder inden for uddannelse af omsorgspersonale undervises der nu i brug af reminiscens-metoden.

Men kan den indhøstede viden fra demensområdet overføres til psykiatrien? Både erfaringer fra udlandet samt et projekt, som jeg gennemførte i 2014, peger i den retning. Projektet foregik på Ældrepsykiatrisk Ambulatorium på Psykiatrisk Center Ballerup. Deltagerne var i antidepressiv behandling eller havde en angstproblematik. Foruden en kort indledning om dagens erindringssemne ved mødestart anvendte jeg de sidste 15 minutter til at vise billeder på projektor, omdelte

historiske genstande samt skabte dialog om ting, som deltagere selv havde taget med. Emnerne spændte fra skoletid, lejrskole, skuespillere, jazzmusik til at købe ind før i tiden.

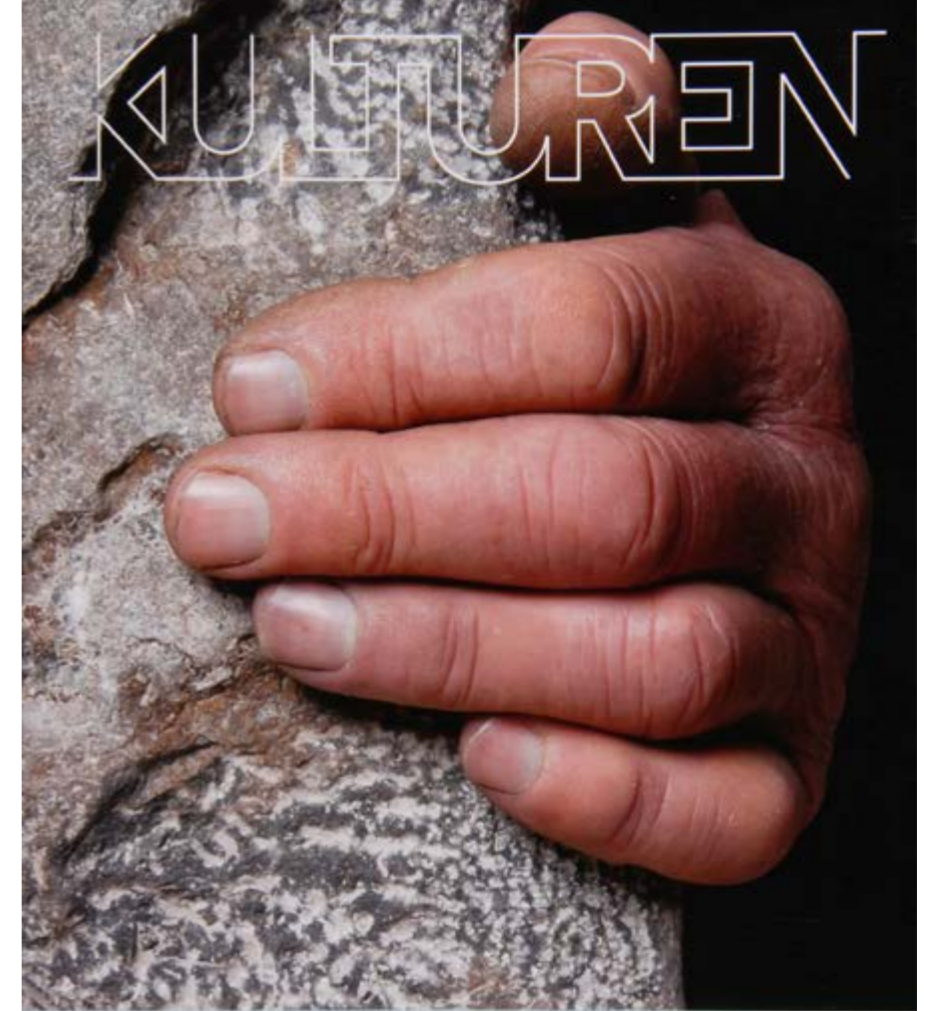
Ifølge det faste behandlerteam, der bestod af en læge og to sygeplejersker, var kontrasten mellem at tale om patienternes vanskeligheder i dagligdagen og deres minder meget tydelig.

"Temaerne i selve gruppebehandlingen omhandler typisk patienternes vanskeligheder fra deres dagligdag, hvor selv små ting kan være svære for dem at håndtere. Set i det lys bliver kontrasten til minderne meget tydelig. Patienterne er aktive og deltagende og har flere gange selv bidraget med egne billeder og effekter."

Og minderne myldrede frem.

"Der er kommet mange gode fortællinger fra patienterne, hvor de har talt med en anden sikkerhed og tryghed i stemmen, end når det handler om deres udfordringer i deres aktuelle dagligdag. Det har været en positiv oplevelse at have fokus på patienternes erindringer, bl.a. fordi det har givet patienterne et alternativ til at aflade tanker, når noget har været svært og desuden skabt en anden ligeværdighed i relationen mellem behandler og patient." (Folder om projektet og lignende aktiviteter i Norden kan downloades på www.reminiscens.dk)

I forsøget på at nedbringe brugen af tvang inden for psykiatrien har man de seneste år med statslig støtte afprøvet en lang række aktiviteter i praksis. En gennemgang af

Må bra av museibesök!
Psykiatrin och Kulturen

de flere hundrede forsøg viser dog, at det kun er et fåtal, som tager udgangspunkt i patienternes livshistorie. Man kan derfor spørge om det ikke er på tide, at lukke brugernes gode minder ind i psykiatrien. Tænk hvis psykologer og psykiatere og det øvrige personale lærte at inddrage og aktivt bruge de gode minder på samme måde, som de i dag anvender de dårlige og traumatiske? Frem for i mange tilfælde passivt at vente på at den uddelte medicin eventuelt virker, burde man allerede i dag begynde at anvende reminiscens på det psykiatriske område herhjemme – en enkel, ikke-medicinsk og internationalt anerkendt faglig metode. Et helt nødvendigt input til, at behandlingen kan motivere brugerne til et positivt og indholdsrigt ophold inden for psykiatrien, der peger fremad. ■

På "Kulturen" i Lund har man i en årrække haft samarbejde med det psykiatriske område. Pædagoger fra "Kulturen" uddanner personale, der arbejder inden for børne-, ungdoms- og voksenpsykiatrien, til at kunne anvende museet til rehabilitering, rekreation og læring i arbejdet med patienter og brugere. Personalet får et såkaldt "Kørekort til Kulturen" og kan herefter på egen hånd afvikle kreative aktiviteter.

Reminiscens

Brug af erindringskasser til oprydning i den psykiske ballast

Tekst og foto: Steen Moestrup

Jeg blev for nogen tid siden præ-senteret for idéen om at anvende erindringskasser i psykiatrien, tilsvarende det man gør i støtten til demente. Efter en kort snak med Ove Dahl var jeg mægtig positiv for at prøve det af på egen krop. Ove var meget engageret i emnet og havde via udsendt materiale prøvet at gøre over 100 politikere med ansvar for psykiatrien herhjemme interesseret i emnet. Der var ingen reaktioner - ingen på trods af, at han kunne fremvise evidens for at det virkede på demente i årelange projekter.

Min første tanke var som sagt, at det kunne være interessant at prøve det af på egen krop. Og umiddelbart tænkte jeg, det kunne anvendes som et terapeutisk redskab til at støtte oprydningen i min erindringskasse, fremme de positive oplevelser fra min barndom og få de negative oplevelser revideret; skabe en Steen, der i højere grad kunne fokusere på nutiden og ikke i så høj grad falde i staver over fortidens dårlige oplevelser eller oplevelsen af, at fortiden var en samling af erindringer fyldt med smerte.

Med andre ord ville jeg prøve at få de dårlige erindringer til at fylde mindre i min hukommelse og måske endda få vendt nogle af de dårlige oplevelser til enten at kunne håndtere dem med humor og se, hvordan de

har formet mig til det menneske jeg er i dag - og mest se dem fra den gode side.

Umiddelbart tænkte jeg, at sådanne erindringsbilleder kunne have været anvendt af min første psykolog til at få mig til at tale, tale om de ting der gjorde ondt - eller gjorde godt. Hvorfor skal man altid prøve at rydde op i de dårlige erindringer ved kun at tale om dem. Hvorfor fremmer man ikke de gode erindringer ved at bringe dem i tale - spørger mig selv, om der findes evidens for, at dårlige erindringer bliver mindre af at blive italesat, bragt frem i lyset?

Det jeg måske selv kan konkludere er, at det kan være vigtigt, at kunne tale om ting der gør ondt i nuet, kunne græde over dem og få gråden forløst i nuet. Medens man måske bedre kan distancere sig til erindringer, som gør ondt, ved at se de positive sider og resultater af dem. Altså hvordan det at blive drillet i skolen har skabt en ydmyghed overfor andre mennesker, der gør mig meget socialt anlagt, og bevidst om hvad det kan gøre ved folk i en gruppe, hvis de bliver drillet.

Jeg tror altså mere på, at man skal prøve at skabe en positiv relation til de dårlige oplevelser eller de oplevelser, som ligefrem er traumatiske, ved igennem erindringen at tale om dem. Og nu kommer min analytiske evne

mig til hjælp - den protesterer, fordi jeg en gang har genskabt erindringen om et cykeluheld ved at male det ud og tale om det. Det lykkedes mig der at få det forløst og dermed fik jeg løst op for nogle varige blokeringer i kroppen. En skævhed i ryggen blev rettet ud, og jeg blev ca. 4 cm højere, kunne bøvs og var mere frigjort fra et traume, der nok har siddet og blokeret i mit sind.

Tingene er ikke sort / hvide. Og ligeså er det heller ikke med disse erindringskasser. Oves plan om at gribe fat i min erindring via billeder, der mindede mig om min skoletid og gennem dette tilbageblik frigøre noget energi - gik ikke helt efter hans oprindelige intentioner. Jeg fik mange minder frem om drillerier og erindringen om en lærers voldsomme død. Det gjorde ondt, og selvom jeg havde Ove at skrive med om disse ting og andre at tale med, så var det en hård proces. Og det var primært de negative minder, som kom i fokus. Og Ove nævnte da også flere gange under forløbet, at en livshistorisk bearbejdning på langdistance kan indeholde visse risici, ikke mindst inden for det psykiatriske område. Han tilbød flere gange, at vi kunne afslutte arbejdet, men jeg ønskede at gøre temaet om min barndom færdigt.

Jeg har illustreret det til tider hårde

forløb via nogle af de tilsendte erindringsbilleder og de tekster, som jeg skrev til dem, bl.a. om de følelser som de vækkede i mig.

Min konklusion var, at det på en måde var rart at få draget dem frem i lyset, men det var en uventet hård proces. Jeg kan imidlertid godt se, at det kunne have sparet mig for mange samtaler med terapeuter, hvor vi sad og famlede i blinde efter, hvad der egentlig gør ondt eller godt i min ballast af oplevelser.

Jeg føler, at jeg i højere grad er kommet til at se min ballast af "dårlige" og "hårde" barndomsoplevelser som en god læringsproces, der har skabt det følsomme og aktive menneske, som jeg er i dag. Omvendt kan en analyse af, hvad det er for et menneske og hvilke evner, jeg har opbygget, og hvilke jeg mangler, være med til at hjælpe mig videre, og her har erindringsbillederne været meget gode. Jeg kunne godt tænke mig, at gå videre i processen - men er klar over, det kræver både energi og hjælp til at bearbejde det, som kommer frem. Og først og fremmest kræver det at reminiscensmetoden kommer ind og bliver en integreret del af de psykiatriske behandlingsformer herhjemme. ■

Besøg hos gladiatorerne i det gamle Rom

Tekst og foto: Tom Jul Pedersen

For tiden har Moesgård Museum ved Århus en udstilling om gladiatorernes liv i det gamle Rom omkring år 0. Vi havde fået en meget veltalende blondine til at fortælle os om udstillingen, hun behøvede ikke at råbe højt, da vi alle havde fået hovedtelefoner på ørerne, der kunne modtage hendes ord elektronisk gennem luften.

Det var ikke kun mennesker, der kæmpede mod mennesker, som var det fineste.

Man startede i sin tid dagen med ret bizarre kampe, så som en skildpadde mod et næsehorn, derefter kunne der komme en mand med spyd, der skulle kæmpe mod en løve, til sidst kom gladiatorerne, der først havde gået to år på en gladiatorskole, for at lære kampsporten. Selv børnene var blandt tilskuerne i sin tid, det mente man ikke, de tog skade af, den gang. Vi sluttede dagen af med kaffe og kage.

Det var LAP Midtjylland, der stod for arrangementet. Som formand for den forening siger jeg tak til de ca. 15 fremmødte, der bakkede op om arrangementet, samt bidrog til den gode stemning.

På gensyn til et nyt arrangement i den nærmeste fremtid. ■

INSTITUT FOR MENNESKERETTIGHEDER:

Afskaf særregler for mennesker med psykisk sygdom, der har begået en forbrydelse

Tekst og foto: Nils Holmquist Andersen

Alternativet til straf er behandling. Men i nogle tilfælde er behandlingen væsentlig mere indgribende, end en straf med begrænset længde, siger cand.jur. Mads Pedersen fra Institut for Menneskerettigheder.

I gamle dage fandt romerne ud af, at sindssygdom bar straffen i sig selv. Derfor blev personer med en psykisk sygdom fritaget for straf, hvis de havde begået en forbrydelse. Mange reformer senere i den danske model med omfattende observationer og undersøgelser, lægger retslægerådets vurderinger af personer med psykosociale problemstillinger op til "straffritagelse" for personer med en psykisk sygdom, som har lavet kriminalitet. Populært taler man om at være sindssyg i gerningsøjeblikket.

Institut for Menneskerettigheder er en uafhængig organisation, der holder øje med om politikere og myndigheder overholder menneskerettighederne.

Mads Pedersen beskæftiger sig indgående med ligestilling for personer med handicap.

Han mener at, hvis en person stjæler en cykel, så må straffen ikke udstrækkes længere, end, hvad der svarer til straffen for et cykeltyveri. "Skal man have en bøde, så får man den bøde. Så får man ikke en behandlingsdom på 4 år i stedet. Vi vil gerne have, at systemet med behandlingsdomme bliver omstruktureret. Det skal ændres, ved at man deler straf og behandling op, så behandlingen ikke bliver en reaktion på den strafferetlige handling. Det kunne godt indebære, at man gav almindelig straf til personen med psykisk sygdom, og så var behandlingen et andet spørgsmål. Selvfølgelig under de

forudsætninger, at en straf kan ske under de omstændigheder og med de tilpasninger, der skal til, for at det giver mening, og som personen kan håndtere."

MAN KAN KLAGE TIL OMBUDSMANDEN

"Ned i den mindre detalje kunne man ønske, at de personer, der tilknyttes retspsykiatriske patienter fik en større mulighed for at påtale forhold. Ikke bare frihedsberøvelsen, men også de vilkår som den foregår under. Hvis en anden myndighed ikke kan tage sig af en uenighed på en afdeling, kan man klage til ombudsmanden over magtmisbrug hos en læge, eller over hvordan en afdeling sanktionerer forskellige ting. Ombudsmanden har tilsynsbesøg, og nogle gange udløses disse af en henvendelse. Det er også en indgangsvinkel for os, hvor vi kigger på det, der ikke er direkte reguleret, som en decideret frihedsberøvelse er," siger Mads Pedersen.

EN RETSLØS GRÅZONE

Mads Pedersen understreger, at der i hver enkelt sag er en lang række forhold, som han ikke kan forholde sig til. Det er lægefaglige forhold, vurderinger og forskellige spillerum, som man skal kunne arbejde med ude i afdelingerne. Men overordnet beretter Mads Pedersen: "Så skal lægen ikke forhindre en indlagt patient i at begå kriminalitet. Lægen skal behandle patienten for psykiske sygdomme, så denne i sidste ende bliver rask. Rask nok til at faren, for at man begår ny kriminalitet er forsvundet. Lægen skal ikke adfældsregulere patienten under indlæggelsen. Fundet af amfetamin hos en patient er et spørgsmål,

der bør afgøres hos politiet, samt om dette skal give anledning til en straf. Det samme gælder for en patient, der under indlæggelsen har begået dokumentfalsk. Så kan man ikke adfærdskorrigere ved at give en straf i 4 måneder. Der skulle man indblande politiet i stedet for.

Der er en underlig, retsløs gråzone for personer med psykiske sygdomme, som har brudt loven.

Der kan være nogle lægefaglige grunde til at forskelsbehandle. Men udgangspunktet må være, at fordi man har et handicap, skal man ikke ende med en sanktion der er

længere, end for en person uden handicap. Det burde ikke være det strafferetlige sanktionssystem, der regulerede personens behov for behandling. Det burde være det almindelige psykiatriske system. At det skal være en mere eller mindre tilfældig begivenhed, der udløser det retspsykiatriske system, det er menneskeretligt problematisk. Fordi det retspsykiatriske system kan stille mennesker dårligere, end hvis de bare kom ind som almindelige psykiatriske patienter," slutter Mads Pedersen. ■

Uens regler for patienter indlagt med dom

Stor forskel på frihedsberøvelse
og straf på lukkede afdelinger

Tekst og foto: Nils Holmquist Andersen

Flemming har været på flere afdelinger i hospitalspsykiatrien. Han slås med psykisk sygdom, stofmisbrug og kriminalitet. Sidst han oplevede at være psykisk, følte han paranoia og troede, at der var en rotte som kravlede rundt inde i ham. Det er 1 ½ år siden. Men han bliver stadig holdt indespærret. Han er dømt til anbringelse på et hospital for mere end 4 år siden. Han fremsatte nogle abstrakte og ubetydelige trusler mod politiet, der havde stoppet ham i en bil på Geels Bakke ved Holte. Da han kom for retten, blev han dømt for personfarlig kriminalitet. Siden fik han ECT-behandling (elektrochok). Han blev "kickstartet" 6 gange over flere uger, hvilket fjernede hans vrangforestillinger.

OVERLÆGEN BESTEMMER OVER FLEMMINGS FRIHED

For nylig blev han taget for besiddelse af 0,1 gram amfetamin. Da oplevede han at miste sin frihed i

henvend 6 uger på Psykiatrisk Center i Ballerup. Havde han været på Sct. Hans Hospital, ville den samme forseelse have kostet ham 14 dage på lukket afsnit.

De fleste patienter, der tager stoffer eller bruger alkohol som selvmedicinering på Sct. Hans Hospital, kender "strafferammen" for at bryde reglerne. Den er højst 14 dage. Flemming har overtrådt reglerne 3 - 4 gange på 4 år. Han ved, at der ikke hersker lov og orden, når lægerne skal takser hans uartigheder. I fængslerne er reglerne klare: 3 dage uden terrænfrihed for førstegangstilfælde, når der ryges en joint. Herefter forøges med 7 dage, hver gang ved gentagne tilfælde.

Udover at miste sin frihed må Flemming ikke modtage besøg. Han har fået lov til at besøge sin syge far med en ledsager. Han har også set sin kæreste og sin datter i en halv time på et besøg, der var overvåget af en ledsager. Når han skal tisse, sker det at der tages urinprøve for

at måle koncentrationen af hash og hårde stoffer. Hvis urinprøven er positiv, så forlænges hans uønskede ophold på det lukkede afsnit i Ballerup - på ubestemt tid. "Man kan sige, at der mangler en manual, så det ikke udelukkende er hende lægens lov, der gælder," siger Flemming.

MERE STRAF END BEHANDLING

"Det er som om, at behandlerne ønsker at trække pinen ud, så jeg til sidst giver efter og kaster med en stol," siger Flemming, der dagligt taler i telefon med kæresten, datteren og vennerne. For ellers kunne han ikke holde ud at gå rundt på den lange gang og lave ingenting. De sidste 5 uger har Flemming holdt sig fra euforiserende stoffer. Alkohol bruger han slet ikke, da han ikke kan lide det.

Flemming har et stort og stærkt incitament investeret i at opføre sig, som lægerne ønsker det. Han har en datter på 3 år sammen med sin kæreste. Dem vil han mægtig ger-

ne hjem til. "Familien er vigtigst," siger Flemming og markerer dette som det væsentligste med en kraftig stemmeføring.

"Jeg bliver jo ikke rask af at være afskåret fra min familie. Jeg bliver bare mere og mere frustreret. Hvis jeg ikke havde været sindssyg og i stedet havde fået en fængselsstraf, så ville jeg havde siddet og rusket tremmer i cirka 60 dage. Men fordi jeg er dømt til anbringelse, har jeg siddet fast i psykiatrien i 4 år. Det er helt ude af proportioner og nærmer sig en torturlignende metode, der bliver brugt på et menneske i nød. Det er langt mere straf, end det er behandling."

MOTION ER EN BY I RUSLAND

For enden af den lange gang, er der to kondicykler og en pilates-maskine. Det er alt, hvad Flemming får tilbudt, når snakken falder på motion og den helbredsmæssige fidus ved at holde sig i form. Han er afskåret fra holdsport. Han er

isoleret fra sin familie. Han har svært ved at danne relationer til andre patienter, fordi de kommer sig hurtigt og bliver udskrevet eller overført til et åbent afsnit. "Der er nogle fra personalegruppen, som jeg har daglig kontakt med. De har haft ondt i maven, fordi de finder den indespærring, jeg er udsat for, uretfærdig."

SPILLELIDENSKAB

Flemming spiller enarmet tyveknægt på internettet. "Jeg behøver slet ikke at tage stoffer. Når jeg spiller, kommer jeg helt væk fra mine problemer. Det kan gå hårdt for sig. Jeg kan spille alle mine penge op, når det er først på måneden og pensionen er i hus. Derfor styrer min kæreste mine adgange til spiludbyderne. Hospitalet kan ikke gøre noget, så længe det er mine egne penge, jeg bruger."

BIVIRKNINGER

Flemming har øget sin vægt med 30 kg. Han er blevet offer for diabetes og har desuden fået søvnapnø. Han har udviklet afhængighedssyndrom af beroligende medicin. Hans vanedannende medicin blev seponeret på under en uge, hvor Flemming i umiddelbar forlængelse af dette, udviklede en ny psykose.

Hvis Flemming er velbehandlet, stoffri og har holdt sig fra kriminalitet i op til 5 år fra dommens ikrafttrædelse, er der chance for, at han kan komme hjem til sin datter. "Det er uhyre svært for selv den bedste at opføre sig så fromt i så mange år, når man er tidligere misbruger. Når man er en af dem med en dårlig social arv i bagagen," slutter Flemming. ■

Vi skal forhindre kriminalitet

Tekst: ledende overlæge, Peter Fristed fra Psykiatrisk afdeling i Middelfart

KÆRE NILS HOLMQUIST ANDERSEN

Man får kun en dom til anbringelse i en psykiatrisk afdeling, hvis der inden dommen er vurderet at være nærliggende fare for ny kriminalitet.

Derfor er der også ganske særlige regler for, hvor en anbringelsesdømt må være, jf. ”Bekendtgørelse om udgangstilladelse m.v. til personer, der er anbragt i hospital eller institution i henhold til strafferetlig afgørelse eller i medfør af farlighedsdekret (BEK nr. 200 af 25/03/2004)” Reglerne refererer til ”overlægen”, som betyder den overlæge, der har ansvaret for behandlingen i det afsnit, hvor den dømte er anbragt.

Det er til enhver tid overlægens pligt at sikre, at der ikke sker ny kriminalitet, og overlægens beføjelser er at bestemme:

- Om patienten skal være på åben eller lukket afdeling
- Udgang til at færdes inden for hospitalets område
- Udgang uden for hospitalets område af højst 3 timers varighed inden for samme døgn
- Udgang med ledsagelse uden for hospitalets område af mere end 3

timers varighed uden overnatning, når tilladelserne gives enkeltvis, samt

- Uopsættelig indlæggelse på somatisk hospital, i hvilke tilfælde statsadvokaten underrettes.

Al udgang ud over dette skal søges hos Statsadvokaten. Der er ingen faste regler om, hvordan misbrug håndteres. De regler, du (Flemming, red). refererer til i fængselssystemet, bruges ikke i psykiatrien. Der er således ikke noget, der hedder ”strafferammer” i behandlingssystemet.

Misbrug spiller ofte en rolle i den pådømte kriminalitet. Da overlægens opgave er at sikre, at der ikke sker ny kriminalitet, kan det derfor være nødvendigt at sikre afstand til seneste misbrug ved af undlade at tillade udgang en periode. Det er meget individuelt, hvad der er brug for, hvorfor der ikke kan gives generelle retningslinjer for det. For nogen er faren drevet over næste dag, hvor andre kan have brug for uger til måneder, før det på ny er forsvarligt at give udgang alene. ■

BREVKASSE

Tekst: Tom Jul Pedersen

Vi har startet en brevkasse i LAP bladet. Hvis nogle af læserne har spørgsmål, kan de sende dem på e-mail: lap@lap.dk, eller ved hjælp af brev til LAP (se adresse forrest i bladet). Husk at mærke det med "BREVKASSE".

De spørgsmål og svar, vi vurderer, der har mest relevans for andre, vil komme i bladet. Vi respekterer selvfølgelig anonymitet. Der er ikke mulighed for, at vi kan svare privat.

SPØRGSMÅL KUNNE FX VÆRE:

Må man optage samtaler med fx sin sagsbehandler på lydfiler? Fx ved hjælp af sin mobiltelefon?

Svar: Både ja og nej. Det er ikke ulovligt at optage samtaler, men det forudsætter, man selv er tilstede i rummet samt kun bruger dem privat. Ingen offentliggørelse tak. Samfundet kan aldrig komme efter én senere og give bøde eller anden konsekvens. Ergo kan man optage alt det, man vil, åbent eller hemmeligt set med politiets og anklagemyndighedens øjne. Denne information er meget overraskende for de fleste, det dækker ja.

Nej dækker, at ens sagsbehandler eller andre, der er i rummet, kan sige, man ikke må optage samtalerne. Hvis man alligevel gør det, kan de sige, at der ikke bliver noget møde. Det korte og vigtigste svar er, at man skal spørge først. Optagelserne kan få konsekvenser, hvis man gør det hemmeligt, men ikke fra staten/politiet. Man må også udtale sig åbent, sårende samt negativt om andre, uden staten griber ind. Vi har ytringsfrihed, men derfor kan det godt få konsekvenser alligevel, fra familie, venner, sagsbehandler eller ens arbejdsplads. ■

HVAD ER EN BISIDDER

og hvad kan jeg bruge en bisidder til?

LAP har i nogle år haft et tilbud om en bisidderordning og har derfor et korps af frivillige bisiddere,

der selv har eller har haft en eller anden form for tilknytning til psykiatrien, klar over hele landet. Bis-

idderordningen er da også blevet brugt, men vi kunne godt tænke os at den blev brugt endnu mere.

- En frivillig bisidder er en person, der ulønnet går med dig, når du f.eks. skal mødes med kommune, jobcenter, læge, bank, advokat eller andet.
- Bisidderen kan tilbyde dig en samtale både før og efter mødet.
- Bisidderen har tavshedspligt.
- Bisidderen har gennemgået et bisidderkursus eller anden form for træning
- Bisidderen er vurderet egnet til opgaven
- Bisidderen er ikke en ekspert, der fører sagen for dig, men derimod en uvildigsparringspartner, som du kan drøfte din situation med.

Det er uden udgifter for dig at benytte en bisidder fra LAP.

DU KAN FX BEDE OM AT FÅ EN AF DEM MED, HVIS DU:

- Er i tvivl om, hvordan du får dine tanker og ønsker formuleret
- Har svært ved at bevare overblikket og koncentrere dig
- Har brug for en at støtte dig til, som kan hjælpe dig både før og efter et møde
- Skal have et møde med en sagsbehandler.
- Skal have et møde med din almindelige læge
- Skal have et møde med en anden behandler eller myndighed
- Så føl dig mere tryk, få en bisidder ved din side

SÅDAN FÅR DU KONTAKT TIL EN BISIDDER FRA LAP'S BISIDDERKORPS:

Henvend dig til LAP's sekretariat i Odense på tlf.: 6619 4511 eller pr. e-mail: lap@lap.dk.

Oplys navn og tlf. nummer og giv en kort beskrivelse af til hvad, hvor og hvornår du har brug for en bisidder.

LAP vil hurtigst muligt forsøge at finde en ledig bisidder, der kan og vil påtage sig opgaven.

Bisidderen kontakter dig, og I aftaler nærmere om, hvordan I vil forberede jer på det eller de møder, hvor du ønsker bisidderens medvirken. Om muligt ved at mødes eller evt. pr. tlf.

- Jeg er nuværende eller tidligere psykiatribrunder og ønsker medlemskab af LAP: 125 kr. årligt
- Jeg er nuværende eller tidligere psykiatribrunder og ønsker medlemskab af LAP, jeg er på kontanthjælp/hjemløst: 50 kr. årligt
- Vi er psykiatribrugere og ønsker kollektivt medlemskab af LAP for vores forening/værested/institution m.v. [kontakt sekretariatet]
- Jeg er ikke psykiatribrunder, men ønsker abonnement på Medlemsbladet LAP: 175 kr. årligt
- Vi ønsker abonnement på Medlemsbladet LAP til vores institution/forening: 300 kr. årligt
- Individuelt støtte-medlemskab: 200 kr. årligt
- Kollektivt støtte-medlemskab: 600 kr. årligt

Du er velkommen til straks at indbetale dit medlemskab/abonnement på LAP's konto i Danske Bank: Reg.: 3574, konto: 30 01 88 89 27 eller via MobilePay til nr. 24 23 73 93 (LAP Landsforeningen) - husk at skrive afsender på din betaling. Ellers vil du ved indsendelse af denne indmeldelsesblanket modtage et indbetalingskort.

Indmeldelse kan også foregå på www.LAP.dk

INDMELDSES//BLANKET//

NAVN: _____

ADRESSE: _____

FØDSELSDATO OG ÅR: _____

POSTNR. OG BY: _____

KOMMUNE: _____

REGION: _____

EVT. TLF: _____

EVT. EMAIL: _____

Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere

Store Glasvej 49 · 5000 Odense C · Tlf: 66 19 45 11

Liste over kollektive medlemmer i LAP

Aktivhuset Freya	2670 Greve	Mandagsklubben i Vejlbj Vest	8240 Risskov
CSD Aktivitetshuset	5000 Odense C	Multihuset Isefjord	4300 Holbæk
Banehuset	4450 Jyderup	NABO-Center Amager	2300 København S
Blåkærgård	8800 Viborg	Netværkscaféen	7700 Thisted
Bofællesskabet Kirsten Marie	2800 Kgs. Lyngby	Netværkstedet Thorvaldsen	1871 Frederiksberg C
Botilbudet Skovsbovej	5700 Svendborg	Nordfyns Psykiatricenter	5471 Sønderød
Brugerrådet f/		Outsideren	2200 København N
Social Psyk. Jammerbugt Kommune	9440 Åbybro	PH - Aktiv	8600 Silkeborg
BUPS - Brugerudviklingsprojekt for		Regnbuehuset	2630 Taastrup
Psykisk syge & Sårbare	2820 Gentofte	Sind klubben i Hillerød	3400 Hillerød
Café Aroma	5700 Svendborg	Skejbyhave	8200 Århus N
Café Utopia	7500 Holstebro	Skiftesportet	7400 Herning
Center Nørrebro	2200 København N	Socialpsykiatrien og Aktivitetshuset Støberiet	2750 Ballerup
Den Blå Café	7430 Ikast	Socialpsykiatrien, Botilbud	4640 Fakse
Den Grønne Gren	8900 Randers C	Socialpsykiatrisk Center	4330 Hvalsø
Den Gule Dør	4600 Køge	Socialpsykiatrisk Center Rosengaarden	6900 Skjern
Det Gule Hus / Askovgaarden	2200 København N	Stop Op	4880 Nysted
Det Hvide Hus	2820 Gentofte	Stoppestedet	5000 Odense C
Flydedokken	7000 Fredericia	Støttecentret	6960 Hvide Sande
Forvandlingsværkstedet	2650 Hvidovre	Støttecentret	6950 Ringkøbing
Fountain House, København	2100 København Ø	Støttecentret	6900 Skjern
Gallohuset	8000 Århus C	Støttecentret	6920 Videbæk
Haslekollegiet	8210 Århus V	Sundbygård	2300 København S
Huset i Overgade	9800 Hjørring	Sølvagergård	4293 Dianalund
"IFK 98" - Kæmperne	2200 København N	Ungegruppen	8900 Randers C
Jobigen	8800 Viborg	Værestedet Perronen	4800 Nykøbing F
Lyspunktet	4500 Nykøbing Sj	Værestedet Væksthuset	8700 Horsens
Mamma Mia	2400 København NV		

Kommunale grundforeninger

FAP MIDTVEST:

v/Lone Toustrup, toustrup67@hotmail.com

LAP ÅRHUS:

Skovagervej 2, 8240 Risskov, jp@antv.dk,
www.psykiatribrugere.dk
Lise Jul, Telefon: 5358 2014
Tom Jul Pedersen, Telefon: 2988 4532
Bjarne Thykjær Poulsen, Telefon: 9180 3681

LAP SILKEBORG

Netværksgruppe Silkeborg
v/Tonny Johansen, Telefon 3029 8674
tonny.johansen@webnetmail.dk

LAP RANDERS:

v/Anette Rousing,
Telefon 2733 5713, lapranders@gmail.com

LAP NORDSJÆLLAND:

v/Steen Moestrup, Langbjerg Park 57, 3400 Hillerød
Telefon: 2822 2765, steen@lap.dk

LAP ROSKILDE OG OMEGN:

v/Niels Laursen, Grønnegården 572 B, 2670 Greve
Telefon: 4390 5268, nielsoglaursen@youmail.dk
LAP Roskilde har træffetid anden torsdag,
hver måned kl. 14.00 -16.00 hos PsykInfo,
Kornerups Vænge 9, st. tv., 4000 Roskilde

LAP VESTSJÆLLAND:

v/Valentina Trantel Djurhuus-Andersen
Lundtoftevej 4, 4293 Dianalund
Telefon: 2255 1046, v.djurhuus@gmail.com

LAP HOLBÆK:

v/Bruno Madsen
Telefon: 4053 6067, madsen76bruno@gmail.com

Regionale grundforeninger

LAP MIDTJYLLAND:

v/Tom Jul Pedersen
Telefon: 2988 4532, tomjulpedersen@lap.dk

LAP SYDDANMARK

v/ Lars Kristensen
Telefon 2984 0407, lars@lap.dk

LAP KØGE OG OMEGN:

v/Tina Møllegaard Hesselbjerg
t.hesselbjerg@gmail.com

LAP NÆSTVED OG OMEGN:

v/Hanne Wiingaard, Suså Landevej 37, 4160 Herlufmagle
Telefon: 2163 7314, wiingaard@pc.dk

LAP KØBENHAVN/FREDERIKSBERG:

Vesterbrogade 103, 1., 1620 København V
Tlf.: 33 26 16 23
www.lap-kbh.dk, kontor@lap-kbh.dk
Formand for bestyrelsen:
Cornelius Christiansen
cornelius@lap-kbh.dk
Tlf.: 27 57 58 83

LAP KØBENHAVNS OMEGN:

v/Lars Arredondo, Dalstrøget 104, st., 2870 Dyssegård
Telefon: 3956 4802, larsa@tdcadsl.dk

LAP GULDBORGSUND OG LOLLAND:

www.123jemmeside.dk\LAPguldborgsund
Formand: Jytte Rasmussen,
Telefon: 2874 0352, udstrup.jytte@hotmail.com
Næstformand og kasserer: Erik Warburg
Telefon: 5094 7936, erik.warburg@live.dk

KONTAKTPERSON I SVENDBORG KOMMUNE:

Ulla Pedersen, Støberbakken 8, 1.tv., 5700 Svendborg
Telefon: 6220 1509

Store Glasvej 49, 5000 Odense C

**LANDSFORENINGEN AF NUVÆRENDE OG
TIDLIGERE PSYKIATRIBRUGERE**

+++ 15714 +++
7993 Sydjylland-Fyn USF B

Svar til LAP

Kære Bettina K. Mærsk m.fl.

Jeg har modtaget jeres henvendelse, hvor I spørger til to dødsfald på det tidligere Ringbo og beder om svar på, hvordan Socialforvaltningen vil sikre, at beboerne fremover får den omsorg og behandling, som de har ret til.

Jeg har ikke mulighed for at kommentere på konkrete borgersager og hændelsesforløb. Jeg vil derfor besvare jeres spørgsmål om, hvad Socialforvaltningen generelt gør for at sikre, at borgerne på vores bosteder får den rette omsorg og behandling.

Det er alment kendt, at borgere med sindslidelse lever 15-20 år kortere end gennemsnitsbefolkningen. Det er der mange årsager til. Dels kan livsstilsfaktorer som kost, rygning og motion spille ind, dels kan der være tale om misbrug, og endelig kan der være nogle barrierer for at opdage somatiske sygdomme i tide.

Som led i den generelle omsorg for borgerne arbejder Socialforvaltningen på at forbedre alle disse faktorer. Dels arbejder både botilbud og vores aktivitets- og samværstilbud med at fremme en sundere livsstil med mere motion, bedre kost og mindre rygning. Dels er der flere botilbud, der arbejder med at nedsætte medicinforbruget gennem motiverende samtaler og ved brug af metoder som eksempelvis nada-akupunktur. Hvilke metoder og fokusområder, det enkelte tilbud har, afhænger bl.a. af brugergruppen det pågældende sted.

Som en forsøgsordning i 2015-2017 har Socialforvaltningen ansat en speciallæge i almen medicin på konsulentbasis til at tilse beboerne på vores botilbud Sundbygård. Lægen tilser de beboere, der på grund af deres psykiske lidelse har svært ved at gøre brug af deres praktiserende læge.

Formålet med ordningen er at undersøge, om en fast læge på de socialpsykiatriske botilbud kan gøre en afgørende forskel for at opspore somatiske sygdomme blandt borgere med sindslidelse, og dermed forbedre den generelle sundhedstilstand og forventede levetid.

Regeringen har afsat en pulje til fast læge på plejehjem. Socialforvaltningen har via KL arbejdet på at påvirke regeringen til at afsætte midler til at udbrede ordningen til også at omfatte socialpsykiatriske botilbud og botilbud for borgere med handicap.

I forhold til medicinsk behandling af beboerne har Socialforvaltningen nogle faste procedurer for sikker håndtering af medicin. Der gives

3. marts 2016

Sagsnr.
2016-0044376

Dokumentnr.
2016-0044376-3

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 33 66

Direkte telefon
33 66 24 51

Telefax
33 66 70 75

E-mail
Borgmester@sof.kk.dk

www.kk.dk

medicinundervisning i forbindelse med ansættelser, ligesom der gives opfølgende kurser. Det er et krav, at medarbejderne i forvaltningens tilbud følger Sundhedsstyrelsens vejledninger, herunder for modtagelse, opbevaring og udlevering af medicin. Der følges løbende op på, at procedurerne overholdes, bl.a. i form af sundhedsfaglige tilsyn.

Når der forekommer en utilsigtet hændelse i form af fejlbehandling, bliver det, som påkrævet, indrapporteret til Dansk Patient Sikkerheds Database (DPSD), ligesom der udarbejdes en kerneårsagsanalyse.

Formålet med indrapporteringen af utilsigtede hændelser og kerneårsagsanalyse er at understøtte patientsikkerheden ved at indsamle, analysere og formidle viden om hændelserne og dermed skabe en systematisk læring af de utilsigtede hændelser både på landsplan og på den afdeling eller tilbud, hvor hændelsen har fundet sted.

Både botilbuddene og Socialforvaltningen tager utilsigtede hændelser meget alvorligt og arbejder løbende på at minimere risikoen for, at de forekommer. Samtidig er der et stærkt fokus på at sikre maksimal læring af de hændelser, der forekommer.

Endelig vil jeg nævne, at Socialforvaltningen sammen med Region Hovedstaden er i gang med et medicinpædagogisk projekt, der har til formål at understøtte, at borgere med sindslidelse får indsigt i og opnår medansvar og medindflydelse på egen medicin. Projektet sigter mod at reducere tvangsinlæggelser, genindlæggelser og sengedage og skal desuden bygge bro på tværs af kommune og region. Projektet kører i regi af Center Nørrebro fra 2015-2017.

Jeg håber, at I med min besvarelse kan danne jer et billede af, hvordan Socialforvaltningen arbejder med at yde den bedst mulige omsorg og behandling af de borgere, der bor på vores socialpsykiatriske botilbud. Vi har i hvert fald en fælles interesse i at sikre den bedst mulige indsats for borgerne.

Venlig hilsen

Jesper Christensen

Se Medlemsbladet nr. 1, 2016

Medlemstræf om, hvis sagen gør knuder

Tekst: Tom Jul Pedersen

Forkortelsen DUKH står for den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet. Lotte Egebak har været til et af vores medlemstræf for at fortælle om, hvad det er for en størrelse.

De kan hjælpe en, hvis ens sag er gået i hårnude ved kommunen. Som fx. hvis man mangler overblik, har forsøgt at få rådgivning i kommunen, har svært ved at komme i dialog med sagsbehandleren. DUKH kan dog ikke udmåle støtte, være bisidder eller advokat for en, træffe eller ændre en afgørelse i sagen.

Man kan ringe til dem på: 7630 1930 de fleste hverdage fra 9.00 til 15.00 (dog ikke onsdag). Rådgivningen er gratis, der er også mulighed for at skrive e-mails til dem. Stedet ligger i Kolding; hvis man vil læse mere om det, kan det gøres på www.dukh.dk,

Da rådgivningen er uvildig, står den ikke "bag" ved folk, heller ikke "foran", men derimod ved "siden" af. Det vil sige: forklarer tingenes tilstand. Af ting, der kom frem på mødet, kan nævnes, at man godt må optage samtalerne med ens sagsbehandler, men man skal spørge først (se andet sted i bladet). Tilmed har man selv et ansvar for fx. at overholde tidsfrister, samt spørge ind til dem, fx at spørge skriftligt om tidsfristen for at klage over en sag; når man har det skriftlige svar, kan man bevise, at der blev sagt det og det. Det nytter ikke noget, at man siger, at ens sagsbehandler sagde det og det - man skal have tingene på skrift, var det gode råd.

Ca. 20 medlemmer var mødt op til mødet, de fik et indblik i, hvor svært det kan være at forstå alle paragrafferne, samt gode tips til hvad man selv kan gøre for at fremme sin sag ved kommunen. Tjek DUKH's hjemmeside ud, og bliv bedre klædt på til næste gang, du skal søge hjælp hos det offentlige. ■

AFSTIGMATISERING

Jeg har fået pip i låget.-
Det er fuglene da fløjtede ligeglade med!

Tegning og tekst: Nils Holmquist Andersen

KROGS KROG

Af Michael P. Krog

SÅ BLEV DET ENDELIG SOMMER.

Siden sidst er det unægteligt blevet varmere. Før det blev sommer havde LAP sit årlige landsmøde i april i Svendborg, som må være 'smilets by' næst efter Århus. Der blev sagt og brugt mange ord. - Og som salig samlerdigter Nikolai Frederik Severin Grundtvig, så smukt sagde det: 'Ord skaber hvad det nævner.'

Nu hvor den klimatiske varme – både årstidmæssigt og som følge af ozonlaget – bliver varmere, synes jeg, at det er på tide at efterlyse og efterleve mere af den menneskelige varme.

Vi lever i en tid, hvor meget kastes op i luften for at se, om det holder, når det igen rammer jorden.

I Folketingets vandrehal står skrevet med fynsk skrift: 'Gud mildner luften for de klippede får'.

Det kan både være en besværgelse og et håb.

Leveomstændigheder forringes for mange under pålydende af, at 'det skal kunne betale sig at arbejde'. Det er der ikke mange, som er uenige i, men selvfølgelig sandheder kan også bruges til at få andre og mere ubehagelige gevækster ned. Under den parole kan selv store kameler og hidtil naturlige rettigheder også blive slugt.

Grundlæggende smukke og rigtige tanker kan forvrides, så hvis man ikke véd bedre, bliver de udgangspunkt for mindre gode, smukke og direkte forringende og destruktive tanker.

Men stadig med udgangspunkt i udgangspunktet, som lød rigtigt.

En anden smuk tanke er, at 'man' skal måles efter, hvad man kan, i stedet for hvad man ikke kan.

Før blev man målt efter, hvor stort et handicap man havde i et nøje udregnet procenttal. Alt efter hvor stor arbejdsevne man havde mistet, som følge af blindhed, manglende førlighed, psykisk sygdom osv. Nu bliver man målt efter, hvor stor arbejdsevne man har tilbage.

Derfor bliver man sat i 'arbejdsprøvning'. Så kan man blive 'aktivitetsparat' eller 'arbejdsparat'. Herunder kan man komme i 'sengepraktik'. Hvilket hverken er særligt afslappende, udhvilende end-sige erotisk... Hvis man kun kan arbejde måske en time eller to eller mindre om dagen eller ugen, får man en seng stillet til rådighed, for at man kan hvile sig før, under eller efter 'prøvningen' og således samle kræfter til en arbejdsindsats på måske en time.

Uanset de pæne tanker om at alle, som kan, også skal arbejde, lyder det alligevel for mig, som noget ubehageligt at skulle være vidne til for de andre på arbejdspladsen, for ikke at tale om for den ydmygede og (arbejds)prøvede.

Nok siger man, at lidt også har ret, men alligevel må nok må være nok.

De smukke ord, om at alle skal være med og ingen skal være udenfor, er grundlæggende gode, men kan desværre også skamrides til

besparelser, manglende tryghed, manglende handlemuligheder, manglende adgang til for eksempel førtidspension eller uddannelse. Overskriften er 'inklusion', men resultatet kan være livskvalitetsforringelser og andre forringelser.

Mens jeg sidder i skrivende stund har regeringen meddelt, at den frafalder kravet, om at 96 % af en skoleårgang skal inkluderes i normale klasser. Indtil nu har det været sådan, at de fleste børn med svær ordblindhed, ADHD, Asperger eller andre adfærdsvanskeligheder ikke skulle gå i specialklasser, men sammen med alle de andre. Efter forudsætningen skulle der følge resurser med til barnet som ekstra lærer eller anden form for støtte.

Men som ofte før kommer besparelsen først - og kompensationsen bagefter - eller værre - slet ikke.

Vi var mange, som advarede om, at det ikke skulle være en kortsigtet besparelse og i stedet blive en smertelig erfaring for barnet med problemerne. Selvom man håber, bliver de vanskeligheder barnet havde, nemlig ikke ved et trylleslag tryllet bort.

Det blev desværre til mange nederlag, da børnene ikke kunne følge med, og oveni angst, mobning og isolering. På trods af hensigten om det modsatte.

Det er en smuk tanke, men tanken faldt, da den mødte altings prøvelse – virkeligheden.

Virkeligheden kan være svær nok for mange, men nu har statsministeren endda indført et nyt begreb: 'den virkelige virkelighed'.

Internetavisen 'Avisen' har beskrevet den konkrete virkelighed.

Således har den berettet om den gigtramte Charlotte Poffler fra Assens, som kun kan arbejde effektivt i to gange 14 minutter om ugen og alligevel er blevet tvunget i virksomhedspraktik.

Den altid aktive og interessante debattør Bettina Post holdt på landsmødet et tankevækkende og uhyre underholdende foredrag om politikernes måde at tale - og tale udenom - på.

Det burde udgives og være pligt-læsning for alle politikere, journalister - og vælgere.

Forfatteren George Orwell beskrev måden gennem sin bog '1984', hvor han lanceret sproget 'new-speak'. Så at sige at omdøbe aktuelle politiske beslutninger, så budskabet efter politikernes hensigt glider nemmere ned. Listen er stor og bliver stadigt større, så blot et par eksempler: SU som konsekvent omtales som cafépenge. Da Udlændingestyrelsen blev upopulær omdøbtes den til Udlændingservice. Senest 'omprioriteringsbidraget' hvor staten årligt inddrager en procentsats fra kommunerne, som så skal spare, hvorefter staten kan give dem ud som milde gaver.

Heldigvis kan mødet med virkeligheden også være en god oplevelse.

Jeg har været væk nogle år fra Landsmødet, men verdens- og især socialverdenens tilstandsrapport fik mig til at komme til Svendborg igen.

Det var et dejligt gensyn, hvor jeg mødte mange læsere af dette blads bagside.

Jeg har i årenes løb gjort mig mange tanker om den.

Krogen er en del af omslaget og derfor må den gerne være sam-lende, helst støttende, gerne det glemte ord 'solidarisk' og i øvrigt tilstræbt smilende. Klummen skal helst få mennesker til at rette ryggen og tænke, at 'det skal nu nok gå alligevel.'

Derfor den altid afsluttende sen-tens fra Steffen Brandt om at kysse det satans liv.

Det var jeg glad for, at temmelig mange bemærkede og værdsatte.

Særligt at jeg prøver at skrive let.

I stedet for det langt lettere - at skrive langt, svært, indforstået, indviklet og uinteressant.

Som det blev sagt om en gammel og glemt elegantier, tegneren Hans Bendix: *Den svære kunst at være let. Han(s) betroede mig engang at 'kunsten at kede, er at fortælle alt.'*

Han(s) sluttede i øvrigt altid sine breve med et: Alt vel!

Kys det nu, det satans liv, grib det, fang det før det er forbi.

Hav det godt og pas nu rigtigt godt på jer selv!

Kærligst Michael

DANMARK

PP

Afsender: Medlemsbladet LAP, Store Glasvej 49, 5000 Odense C

KROGS
KROG

